

Τάξη

20

23

ΛΥΚΕΙΟ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

Ιούνιος 2023.....μια καινούργια περίοδος της ζωής σας ξεκινάει. Μια περίοδος που θα είναι ωραία έτσι κι αλλιώς. Κοιτάξτε μέσα σας, κοιτάξτε γύρω σας, κοιτάξτε πέρα από αυτό που οι μεγαλύτεροι σας δείχνουμε για να φτιάξετε μια ζωή που εσείς ονειρεύεστε. Φροντίστε τους γύρω σας, τον εαυτό σας, τον μέσα σας και τον έξω σας ώστε όταν κάποια στιγμή κάνετε απολογισμό να μην έχετε «χάσει» καμιά ομορφιά, καμιά στιγμή. Γιατί, η ζωή αγαπημένα μου παιδιά, χάνεται με πολλούς τρόπους.

- Χάνεται όταν θέλεις να ζήσεις τη ζωή των άλλων και όχι τη δική σου.
- Χάνεται κρίνοντας τα λάθη των άλλων, και όχι βελτιώνοντας τα δικά σου.
- Χάνεται όταν μετανιώνεις κάθε στιγμή που απέτυχες και δεν ψάχνεις λύσεις για να πετύχεις.
- Χάνεται όταν δεν κερνάς τον εαυτό σου σε κάθε σου μικρή ή μεγάλη επιτυχία.
- Χάνεται στην αναμονή να συμβεί κάτι σπουδαίο, μεγάλο, φοβερό κι εκπληκτικό.
- Χάνεται όταν ξεδεύεις ζηλεύοντας τους άλλους και δεν ξεπερνάς τον εαυτό σου.
- Χάνεται όταν εστιάζεις μόνο στα αρνητικά και σταματάς να απολαμβάνεις τα καλά.
- Χάνεται όταν δεν χαιρέσαι τη κάθε στιγμή της.

Οι χαρές της ζωής είναι κρυμμένες σε κάθε πρωινό ξύπνημα, στο καφέ ή τσάι που φτιάχνεις και πίνεις, στο νερό που αγγίζει το δέρμα σου, σε κάθε βήμα σου που θα ορίζει τους δικούς σου δρόμους, στην προσευχή που θα σου θυμίζει ότι δεν είσαι μόνος.

Χαρά είναι η δουλειά που θα κάνεις, το να μοιράζεσαι με τους άλλους ανθρώπους, η βόλτα με έναν φίλο ή με το αγαπημένο σου ζώο, η βροχή που σε πλένει, η γη που σε κρατά, ο αέρας που σε σκορπά, η φωτιά που μέσα σου κεντά.

Οι χαρές της ζωής είναι κρυμμένες στην χειραψία που είσαι παρών, στην αγκαλιά που δεν είσαι απών, στο φιλί που λαχταράς, στην ψυχή που αγαπάς, στο έρωτα που δεν ρωτά. Και όταν παιδί μου έρθουν τα δύσκολα κάτσε και σκέψου και μη λυγίσεις.

Θυμήσου...

Κάποιο μέρος θα έχει πόρτα που δεν κλείνει, ούτε στα λάθη σου, ούτε στα ζόρια σου, ούτε στον χρόνο που περνά. Όσο και αν μεγαλώνεις η πόρτα θα σε χωρά, το ίδιο και η αγκαλιά των γονιών, των φίλων, των δασκάλων, του σχολείου που αφήνεις.

Αν τα δύσκολα ήρθαν γιατί έφταιξες εσύ.. κοίτα με ειλικρίνεια το λάθος και μια αληθινή συγγνώμη θα σε πάει παρακάτω.

Αν πάλι φταίει κάποιος άλλος..

Μη θυμώνεις, παιδί μου, να έχεις καλοσύνη τόσο που να φτάνει και για εκείνον που δεν είχε.

Και τόσο αξιοπρέπεια ώστε να μη χωράει στη Ζωή σου το λάθος σου δεύτερη φορά.

Αν σου γκρεμίστηκε όνειρο, μπορείς να φτιάξεις ένα άλλο. Θυμήσου τα υλικά που πήρες από το σχολείο, από το σπίτι, από το γονιό σου και ξεκίνα από την αρχή.

Θυμήσου.. κάποιο μέρος έχει μια πόρτα που δεν κλείνει. Ό,τι και αν έκανες, ό,τι κι αν έπαθες, ό,τι κι αν συνέβη... η πόρτα θα σε χωράει παιδί μου το ίδιο και η αγκαλιά του γονιού, του φίλου, του σχολείου σου, του υπογράφοντος.

Δρ. Ματζάκος Πέτρος
Διτητής Λυκείου Φιλοθέης

Αγαπητές Απόφοιτες,
Αγαπητοί Απόφοιτοι,

Με ιδιαίτερη συγκίνηση αλλά και μια γλυκιά αναπόληση, ήρθε η ώρα να σας γράψω μερικά λόγια αποχαιρετισμού.

Ήρθε η ώρα της αποφοίτησης. Ξεκινάτε την πορεία της ζωής σας, έξω από τη θαλπωρή του σχολείου σας. Μέσα σε αυτό το σχολείο μοιραστήκατε το μεγαλύτερο μέρος της καθημερινότητάς σας με τους συμμαθητές και φίλους σας, μαζί βιώσατε τα άγχη και τις ανησυχίες σας, μελετήσατε, παλέψατε, διακριθήκατε, χαρήκατε, ονειρευτήκατε.

Μόλις δυο χρόνια πριν κερδίσατε το Βραβείο Νεανικής Επιχειρηματικότητας με το καινοτόμο οικολογικό παγκάκι που λειτουργεί με την ακτινοβολία του ήλιου! Αλλά και ταξιδέψατε μαζί του, μέσω του προγράμματος Erasmus, μέχρι την Τουρκία και την Ρουμανία, ώστε περήφανα να το παρουσιάσετε και σε μαθητές άλλων χωρών. Σας συγχαίρω για όλη αυτή την προσπάθεια. Καθώς και για το δεύτερο βραβείο στο ECO SMART CITY και τη χρήση αυτοκινήτου που λειτουργεί με υδρογόνο.

Δίπλα σας καθ'όλη τη διάρκεια των σπουδών σας στάθηκαν οι αγαπημένοι σας καθηγητές, οι οποίοι υπήρξαν συμπαραστάτες και αρωγοί σε κάθε σας προσπάθεια, στηρίζοντας κάθε σας πρωτοβουλία. Αλλά και οι γονείς σας που σας ενθαρρύνουν και στηρίζουν το κάθε σας βήμα.

Πιστεύω ότι αυτά τα χρόνια ζήσατε αξέχαστες στιγμές, σε ένα μοναδικό σχολικό περιβάλλον που σας προσέφερε το σχολείο αυτό. Μέσα σε αυτό αναπτύξατε δεξιότητες μοναδικές, γεμίσατε την ψυχή σας με αυτοπεποίθηση για το μέλλον, με κάθε λογής χρώματα και μυρωδιές, με μια ποιότητα ξεχωριστή, που θα σας συντροφεύει μια ζωή.

Εύχομαι το μυαλό σας πάντα να επιστρέφει με νοσταλγία στην ομορφιά του σχολείου σας και να σας ζεσταίνει την καρδιά.

Είμαι περήφανος για ό,τι έχετε καταφέρει και είμαι βέβαιος πως αν συνεχίσετε με τον ίδιο δυναμισμό και τη ίδια θέληση, η ζωή θα σας ανταμείψει.

Θέλω να σας ευχηθώ, μέσα από την καρδιά μου, καλή δύναμη και καλή σταδιοδρομία! Προχωρήστε με ήθος και αξίες για να κατακτήσετε τα όνειρά σας.

Η ζωή σας μόλις τώρα ξεκινάει. Εύχομαι να είναι τόσο υπέροχη όσο και εσείς!

Δημήτρης Γαλάνης
Δήμαρχος Φιλοθέης Ψυχικού

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Ματζάκος Πέτρος - Διευθυντής
Μαλέσκου Αγγελική - Υποδ/ντρια

Βαρζελιώτης Αθηνόδωρος
Βασιλοπούλου Ελένη
Δημοπούλου Αικατερίνη
Ζωγραφάκη Χαρίκλεια
Ιωαννίδης Αντώνιος
Καλογεράκου Κωνσταντίνα
Καραϊσκού Ελισάβετ
Καρατσάλου Νίκη
Κόκκαλη Τατιάνα
Κονταξάκη Χρυσή
Κόρακας Γεώργιος
Μεϊντάνης Ευστάθιος
Μουλάς Δημήτριος
Μπασμπαλέρης Βάιος
Μπετιχαβά Αθανασία
Παπαδοκοτσώλης Κωνσταντίνος
Παπαναγιώτου Βιργινία
Παπανικολάου Βασίλειος
Σπανουδάκη Ειρήνη
Σχοινά Μαρία
Τσονοπούλου Μαρία-Χριστίνα
Χατζόπουλος Γεράσιμος

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

κ Σταύρος Κατραντζής - Φύλακας
κα Αγγελική Βλασσοπούλου Κροντηρά - Καθαριότητα
κα Πόλυ Μπέη - Καθαριότητα

Αγαπημένα μου παιδιά, αγαπημένοι μου μαθητές...

Ξεφυλλίζοντας τα κείμενα της λογοτεχνίας που με τους περισσότερους από εσάς τα μελετούσαμε, τα σχολιάζαμε, τα συζητούσαμε κάποια από τα τρία χρόνια του Λυκείου μου ήρθαν στο μυαλό αυτά που περισσότερο μας απασχόλησαν, που περισσότερο συζητήσαμε και θα ήθελα να τα «πάρете μαζί σας», φεύγοντας από το Λύκειο.

Συζητήσαμε ότι:

παίρνει χρόνια να οικοδομήσεις εμπιστοσύνη, και αρκούν μερικά δευτερόλεπτα για να την καταστρέψεις.

δεν μπορείς να κάνεις κάποιον να σε αγαπήσει. Το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να είσαι άξιος να αγαπηθείς. Τα υπόλοιπα επαφίενται σ' αυτόν.

ανεξαρτήτως πόσο καλός φίλος είναι κάποιος, κάποιες φορές θα σε πληγώσει, και εσύ θα πρέπει να τον συγχωρήσεις.

δεν έχει σημασία τι έχεις στη ζωή σου, αυτό που μετράει είναι ποιούς έχεις στη ζωή σου.

δεν πρέπει να συγκρίνεις τον εαυτό σου με ό,τι καλύτερο μπορούν οι άλλοι να κάνουν.

αρκεί μια στιγμή για να κάνεις κάτι που θα σε στενοχωρεί όλη σου τη ζωή.

χρειάζεται πολύς χρόνος για να γίνεις αυτός που θέλεις να είσαι.

θα πρέπει πάντα να αποχωρίζεσαι τα αγαπημένα πρόσωπα με λόγια αγάπης. Μπορεί να είναι η τελευταία φορά που τα βλέπεις.

είμαστε υπεύθυνοι για αυτό που κάνουμε, δεν έχει σημασία το πώς αισθανόμαστε για αυτό που κάνουμε.

ήρωες είναι αυτοί που κάνουν αυτό που πρέπει να γίνει, όταν χρειάζεται να γίνει, ανεξάρτητα από τις συνέπειες.

τα χρήματα είναι ένας άθλιος τρόπος να αξιολογείς την ζωή σου.

όταν είμαι θυμωμένος έχω το δικαίωμα να το δείχνω, αλλά αυτό δεν μου δίνει το δικαίωμα να γίνομαι σκληρός με τους άλλους.

μόνο και μόνο επειδή κάποιος δεν σε αγαπάει με τον τρόπο που θέλεις, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν σε αγαπάει όσο περισσότερο μπορεί.

δύο άνθρωποι μπορούν να κοιτούν ακριβώς το ίδιο πράγμα και να βλέπουν κάτι εντελώς διαφορετικό.

η ευτυχία στη ζωή εξαρτάται μόνο από εσένα.

Με πολλή αγάπη
Η Φιλόλογος σου ...

Αγγελική Μαλέσκου, Υποδιευθύντρια

Αγαπημένοι μου μαθητές,

Φτάσατε στον πρώτο σταθμό του ταξιδιού που οδηγεί στη δικιά σας Ιθάκη. Με δύναμη, υπομονή και θάρρος εύχομαι να συνεχίσετε τον αγώνα σας για ό,τι καλύτερο επιθυμείτε. Ταξιδεύοντας στη ζωή θα αισθανθείτε, θα μάθετε, θα δείτε, θα χαρείτε, θα πονέσετε, θα παλέψετε, θα κουραστείτε, θα μεγαλώσετε. Να έχετε πάντα στο μυαλό σας ότι όλα είναι δύσκολα προτού γίνουν εύκολα. Αυτό όμως που δεν πρέπει να ξεχάσετε ποτέ είναι να παραμείνετε καλοί άνθρωποι με ενσυναίσθηση και ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο σας. Είμαι περήφανη για σας και ευγνώμων που σας γνώρισα.

Με πολλή αγάπη

Χρύσα Κονταξάκη, Καθηγήτρια Αγγλικών

Ο χρόνος ανταμείβει την εργατικότητα, την υπομονή και τις εύστοχες επιλογές. Αν αυτά συνδυαστούν με λίγη τύχη σίγουρα θα φτάσετε πολύ μακριά. Στη διάρκεια όμως αυτού του ταξιδιού μην ξεχάσετε ότι η ακαδημαϊκή και επαγγελματική ανέλιξη αποτελούν μόνο τον ένα πυλώνα πάνω στον οποίο θα στηριχθεί η ζωή σας. Ο άλλος θα είναι πάντα η οικογένεια και οι φίλοι σας. Να τους αγαπάτε και να τους φροντίζετε ανιδιοτελώς.

Σας εύχομαι τα καλύτερα για το μέλλον...

Βάιος Μπασμπαλέρης, Καθηγητής Χημείας

Αστέρια μου,

Σας εύχομαι ολόψυχα, ότι καλύτερο από εδώ και μπρος στη ζωή σας.

Να είστε πάντα υγιείς κι ευτυχισμένοι, συνεχώς να προσδεύετε και πάνω από όλα, να παραμείνετε ωραίοι και σωστοί άνθρωποι, όπως ακριβώς σας γνώρισα.

Διατηρήστε την αισθητική σας, την αλήθεια και την αυθεντικότητά σας, ονειρευτείτε, δημιουργήστε, αθληθείτε, κερδίστε, χάστε, κάνετε το ταξίδι της ζωής σας όσο μπορείτε πιο συναρπαστικό!

Μάθετε πώς να ζείτε πραγματικά κι όχι πώς απλά να επιβιώνετε!

Αναζητήστε την αξία των πραγμάτων κι όχι την τιμή τους!

Κι όταν έρθει η ώρα του απολογισμού και της αναδρομής στο παρελθόν, να μπορείτε να είστε περήφανοι για την ωραία «βόλτα» που κάνατε.

Καλή τύχη σε όλες και όλους σας!

Κωνσταντίνος Παπαδοκοτσώλης, Καθηγητής Φυσικής Αγωγής

Με τα περισσότερα παιδιά της φετινής Γ' Λυκείου έχουμε περάσει μαζί τρία χρόνια. Οι ημέρες από τον Σεπτέμβριο που ξεκινήσαμε φαίνονταν πολλές, αλλά πέρασαν πολύ γρήγορα, γιατί το μάθημα μαζί σας ήταν πολύ ευχάριστο και θέλω να πιστεύω και δημιουργικό. Το τέλος της σχολικής χρονιάς είναι η αρχή μιας νέας πορείας για όλους σας. Από εδώ και πέρα δεν θα είστε πια μαθητές, αλλά ξαφνικά ενήλικοι και φοιτητές. Εύχομαι να απολαύσετε την καινούργια σας ζωή και όλα σας τα Όνειρα να πραγματοποιηθούν.

Κόρακας Γεώργιος, Καθηγητής Φυσικής

Αξιότιμε κ. Ματζάκο,
Αγαπητοί καθηγητές,
Αγαπημένοι φίλες και φίλοι,

Με το τέλος αυτής της σχολικής χρονιάς ολοκληρώθηκε ένας κύκλος ζωής που διήρκεσε 14 χρόνια. Χρόνια γεμάτα δημιουργία, συντροφικότητα, ανεμελιά. Από αυτά τα χρόνια τα τρία τελευταία πέρασαν γρήγορα αλλά ουσιαστικά.

Δημιουργήσαμε φιλίες που ελπίζουμε να κρατήσουν μια ζωή και κοπιάσαμε για να πετύχουμε τους στόχους μας. Τώρα, ένας καινούργιος κόσμος ανοίγεται μπροστά μας κι εμείς είμαστε έτοιμοι μα και συγχρόνως περιέργοι για να τον κατακτήσουμε.

Θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους έπαιξαν ρόλο και διαμόρφωσαν την σχολική μας ζωή. Καταρχάς στον κo Ματζάκο, τον διευθυντή μας, που με την προσωπικότητα του και τις προσπάθειες του δημιούργησε ένα σχολείο πρότυπο και ουσιαστικό. Στους καθηγητές μας που μας δίδαξαν, στάθηκαν δίπλα μας και μοιράστηκαν τις ανησυχίες μας. Μα κυρίως στις συμμαθήτριες και στους συμμαθητές μου που όλοι μαζί κι ο καθένας ξεχωριστά προσπάθησε, μοιράστηκε, γέλασε, θύμωσε, αστειεύτηκε και τελικά δημιούργησε το πλαίσιο των αναμνήσεων των σχολικών μας χρόνων που θα μας συντροφεύει για πάντα.

Σαν μέλος αυτού του μοναδικού σχολείου, εύχομαι σε όλους ένα ξεκούραστο και ξέγνοιαστο (επιτέλους) καλοκαίρι και η ζωή να φέρει όλες τις χαρές που ελπίζετε και περιμένετε.

Μάριος Δανηλίδης
Πρόεδρος 15μελούς

Г1

ΑΛΛΑΓΟΥΕΪ ΙΖΑΜΠΕΛΛΑ ΑΝΔΡΙΑΝΗ

Με το τέλος της φετινής χρονιάς και τις πανελλήνιες εξετάσεις τελειώνει όχι μόνο η Γ΄ Λυκείου αλλά κι ολόκληρο το ταξίδι μας στο σχολείο. Από το Δημοτικό μέχρι το Γυμνάσιο και το Λύκειο: ένας κύκλος που κλείνει. Ένας κύκλος δώδεκα χρόνων - χαρούμενων, στενάχωρων, ξένοιαστων, αγχωμένων αλλά κυρίως γεμάτων εμπειρίες που μας ωρίμασαν, μας μεγάλωσαν, μας διαμόρφωσαν, μας χάρισαν στιγμές που θα μας συντροφεύουν στο μέλλον. Μας χάρισαν φίλους που θα κρατήσουμε για πάντα στη ζωή μας κι άλλους που ίσως να μην τους ξανασυναντήσουμε παρά τα όσα μοιραστήκαμε μαζί τους τα χρόνια αυτά. Από εδώ και πέρα ξεκινά μια τελείως διαφορετική πορεία πιο πολύπλοκη και ιδιαίτερη από αυτή του σχολείου η οποία θα διαφέρει για καθένα από εμάς. Ελπίζω τελειώνοντας το σχολείο να καταφέρω να ασχοληθώ με όσα με ενδιαφέρουν πραγματικά και να αφιερώσω ουσιαστικό χρόνο σε αυτά καθώς, είτε μπω στην σχολή που θέλω είτε όχι, αυτό είναι το μόνο που έχει σημασία. Εύχομαι όλοι οι συμμαθητές μου να πραγματοποιήσουν κι εκείνοι τους στόχους και τα όνειρα τους και να πετύχουν ό,τι επιθυμούν.

Ιζαμπέλλα

ΒΑΡΣΑΜΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

Στο Λύκειο διασκέδασα, βαρέθηκα, κουράστηκα, έκανα βλακείες, άκουσα πολλές βλακείες από συμμαθητές, είπα και εγώ πολλές βλακείες. Δεν πήρα κάποια ιδιαίτερη γνώση από το σχολείο. Γνώρισα πολύ κόσμο που δεν θα ξαναδώ, ήρθα πιο κοντά με τους φίλους μου αλλά και πιο κοντά με νέους και παλιούς συμμαθητές. Τα τελευταία τρία χρόνια ήταν γεμάτα πρωτότυπες εμπειρίες όπως το webex, σφηνάκια βότκα, πρώτη ώρα στα μαθηματικά, αγώνες με χάρτινα καραβάκια, κακό βόλεϊ και άλλα. **Παύλος**

Είναι πραγματικά δύσκολο, έως ακατόρθωτο, οι αναμνήσεις τριών ολόκληρων χρόνων να χωρέσουν σε ένα κείμενο 200-300 λέξεων. Ωστόσο, σε μια επίδειξη των γνώσεων που μας μετέδωσαν οι καθηγητές της έκθεσης και του προσωπικού συγγραφικού μου ταλέντου, θα προσπαθήσω να διηγηθώ τις εμπειρίες και τα οφέλη που αποκομίζει κανείς από την δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Κατ' αρχάς, τα τρία χρόνια του Λυκείου, είναι καθοριστικά για τη ζωή ενός εφήβου. Είναι τα χρόνια στα οποία ο κάθε έφηβος ωριμάζει, διαπλάθει τον χαρακτήρα του και επιλέγει το επάγγελμα που θα ασκεί στη μετέπειτα ζωή του. Προσωπικά, κατά την διάρκεια αυτών των χρόνων διαμόρφωσα κοινωνικές και πολιτικές απόψεις, ενώ συνάμα, κατάφερα να κατασταλάξω, με αρκετή σιγουριά, στο επάγγελμα και στις σπουδές που θα ακολουθήσω. Σε αυτό το σημείο οφείλω να ευχαριστήσω, από καρδιάς, τους καθηγητές μου για την κατανόηση, τη στήριξη και την προθυμία τους να εξηγούν το μάθημα δυο ή και τρεις φορές για να γίνεται κατανοητό από όλους, καθώς και να συζητάμε για διάφορα θέματα και να λύνουμε απορίες.

Επιπλέον, κατά την διάρκεια των τριών αυτών χρόνων, οι μαθητές κοινωνικοποιούνται και συνάπτουν ισχυρούς φιλικούς (ή και ερωτικούς) δεσμούς, οι οποίοι μένουν άσβεστοι στο πέρασμα του χρόνου. Η ηλικία των 16-18 ετών είναι η καταλληλότερη ηλικία για έναν έφηβο να κάνει φίλους, να διασκεδάσει και να "ξεσαλώσει", γιατί σε αυτές τις ηλικίες οι νέοι χαρακτηρίζονται από παρορμητικότητα και ανεμελιά. Έτσι λοιπόν και εγώ, δεν θα ξεχάσω ποτέ τις πλάκες που κάναμε με τους φίλους μου, αλλά και τις αξέχαστες στιγμές που ζήσαμε όλοι μας σε γιορτές και εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν από το σχολείο μας. Σίγουρα το να πηγαίνει κανείς στο ίδιο μέρος για τρία συνεχόμενα χρόνια, είναι μια συνήθεια που δύσκολα αλλάζει.

Ξέρω πως, η ιδέα πως δεν θα ξεκινάμε πια από το σπίτι μας για να πάμε στο σχολείο, όπου αγωνιούσαμε να προλάβουμε την πρώτη ώρα, μοιάζει ασύλληπτη και ταυτόχρονα κάπως περιέργη και στενόχωρη. Μπορεί ο αποχαιρετισμός από το Λύκειο να προκαλέσει πολλά δάκρυα, όμως θέλω να τονίσω ότι ξεκινάει μια νέα και δημιουργική περίοδος για εμάς, γεμάτη νέες γνώσεις και όμορφες εμπειρίες. Φοιτητική ζωή σου ερχόμαστε! **Γιάννης**

ΒΑΡΒΑΤΣΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Από ότι φαίνεται έφτασε και για μας η στιγμή να αποχαιρετήσουμε το σχολείο μας, τους καθηγητές και τους συμμαθητές μας. Για εμένα τα τρία αυτά χρόνια του Λυκείου έπαιξαν πολύ σημαντικό ρόλο στην ζωή μου. Σίγουρα η Α΄ Λυκείου ήταν για όλους μας μια πολύ δύσκολη χρονιά, αφού πηγαίνοντας σε ένα καινούργιο σχολείο που δεν γνωριζόμασταν, η καραντίνα δεν βοήθησε ιδιαίτερα. Μετά ήρθε η Β΄ Λυκείου, μια χρονιά πολλή γεμάτη σε σχέση με την προηγούμενη.

Τα μαθήματα, οι διάφοροι όμιλοι και το erasmus ήταν όλα κάτι το τελείως διαφορετικό, αλλά και ενδιαφέρον για εμένα. Μέσα από όλα αυτά έγινα πιο κοινωνική και συνειδητοποίησα πως δεν είναι τόσο δύσκολο ή άσχημο τελικά. Γνώρισα πολλά παιδιά και έκανα φίλιες με άτομα που δεν περίμενα εξ αρχής να κάνω. Πήγαμε τις εκδρομές μας και τα ταξίδια μας. Πήραμε μέρος σε διαγωνισμούς και συμμετείχαμε σε ένα σωρό δραστηριότητες από όπου αποκομίσαμε χρήσιμα πράγματα για το μέλλον μας. Φυσικά δεν γίνεται να μην αναφέρω τον κύριο Ματζάκο που χωρίς εκείνον δεν θα κάναμε τίποτα από όλα αυτά. Ήμασταν πολύ τυχεροί να έχουμε έναν άνθρωπο που πραγματικά νοιαζόταν για εμάς ως διευθυντή μας. Τέλος, ήρθε και η Γ΄ Λυκείου που παρόλο το άγχος και την πίεση μπορώ να πω πως πέρασε σχετικά γρήγορα.

Τα χρόνια του Λυκείου σίγουρα είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας έχοντας τόσο όμορφες αναμνήσεις να μας συντροφεύουν στην ζωή μας. Το να κλείσουμε οριστικά το κεφάλαιο αυτό του σχολείου από τις ζωές μας προφανώς και είναι δύσκολο, όμως τώρα πρέπει να ξεκινήσουμε ένα νέο κεφάλαιο στο οποίο σιγά σιγά θα χτίζουμε το μέλλον μας και θα αρχίζουμε να κάνουμε πράξη όλα όσα ήταν τόσο καιρό στο μυαλό μας σαν όνειρα.

Εύχομαι λοιπόν, σε όλους να πραγματοποιήσετε όλα σας τα όνειρα και κάποια μέρα να ξαναβρεθούμε όλοι μαζί στο σχολείο μας και να θυμηθούμε τα παλιά. **Κατερίνα**

ΒΕΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Σίγουρα τα χρόνια του Λυκείου ήταν από τα καλύτερα χρόνια που είχα στη σχολική μου θητεία. Ήταν τόσο καλά που σχεδόν δεν κατάλαβα πως πέρασαν και τόσο γρήγορα. Στην αρχή ήμουν κάπως ψαρωμένος για το τι πρόκειται να με βρει στο νέο περιβάλλον του Λυκείου αλλά τελικά τα πράγματα ήταν πιο εύκολα και πιο όμορφα από ότι περίμενα. Και γι αυτό ήμουν σε θέση να κάνω παρέα με διασκεδαστικά άτομα και να έχω ωραίες αναμνήσεις με αυτά. Μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι οι πιο αγαπημένες μου στιγμές είναι κατά τη διάρκεια σχολικών εκδρομών και στιγμές που το σχολείο ήταν λίγο πιο χαλαρό όπου μας δόθηκε το περιθώριο να περάσουμε καλά. Κάποιες στιγμές που θα μείνουν είναι οι εξής: 1) Στην εκδρομή της Β΄ Λυκείου όπου τα βράδια αλλάζαμε και δίναμε δωμάτια για να ευνοήσουμε ζευγαράκια ή να κυκλοφορούμε στους διαδρόμους αργά αποφεύγοντας τους καθηγητές για να μαζευτούμε όλοι μαζί. 2) Στην πενταήμερη όταν μαζευτήκαμε όλοι έξω από το ξενοδοχείο και τραβούσαμε βίντεο, φωτογραφίες και τραγουδούσαμε συνθήματα με αναμμένους τους πυρσούς. 3) Ο νεροπόλεμος που είχαμε παίξει ένα απόγευμα στους διαδρόμους του ξενοδοχείου. 4) Όταν πηγαίναμε σε αγώνες με τη σχολική ομάδα που σπάγαμε πλάκα μετά τους αγώνες που χάναμε και κατά τις προπονήσεις. 5) Οι βλακειές που κάναμε στην τάξη την ώρα των θρησκευτικών. Και μαζί με αυτά, πολλά άλλα. Παράγοντες σε αυτές τις στιγμές ήταν όμως οι συμμαθητές μου, οι οποίοι έκαναν το Λυκείου πιο υποφερτό περνώντας μαζί κάθε μέρα και κάνοντας διάφορες δραστηριότητες. Οπότε τους ευχαριστώ πολύ! Και τους εύχομαι να είναι στο μέλλον ευτυχημένοι και χαρούμενοι με την ζωή και να είναι επιτυχημένοι και παράλληλα εύχομαι να ξαναβρεθούμε κάποια στιγμή.

Τέλος ανησυχίες για το μέλλον δεν έχω πολλές, επειδή δεν μπορώ να το ξέρω, όμως αυτό καθορίζεται από τις πράξεις μας οπότε θα κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου για να είναι συναρπαστικό και εύχομαι το ίδιο και για τους συμμαθητές μου! **Με αγάπη Νίκος Βένης !**

ΒΟΥΡΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ

Φεύγοντας απ' το γυμνάσιο ήμουν ιδιαίτερα ενθουσιασμένος για τη συνέχεια της σχολικής μου ζωής στο Λύκειο. Είχα ήδη επισκεφτεί το Λύκειο Φιλοθέης αρκετές φορές λόγω της συνεργασίας του με το γυμνάσιο στο οποίο ως τότε φοιτούσα. Το φιλικό περιβάλλον, η οργάνωση και δραστηριότητες του ήταν μερικά μόνο από τα στοιχεία που έβρισκα ελκυστικά σε αυτό το σχολείο. Όμως δεν ήταν λίγες και οι ανησυχίες μου. Πώς θα ήταν οι καινούριοι μου καθηγητές; Πώς θα με αντιμετώπιζαν οι νέοι μου συμμαθητές; Θα διατηρούνταν οι κοινωνικές σχέσεις που ανέπτυξα στο γυμνάσιο; Ξεκινώντας τη σχολική μου πορεία ως μαθητής Λυκείου πήρα τις πρώτες μου απαντήσεις. Οι καθηγητές με ικανοποίησαν ιδιαίτερα πλην ελαχίστων εξαιρέσεων όμως οι κοινωνικές μου αλληλεπιδράσεις ήταν λίγες. Παραδόξως αυτό άλλαξε τις μέρες της καραντίνας. Η περίοδος του Webex ήταν και η περίοδος που ήρθα κοντά με άτομα τα οποία αργότερα εξελίχθηκαν σε πολύ καλούς μου φίλους. Κάτι κερδίζεις φαίνεται όταν οι καθηγητές δεν μπορούν να σε αποτρέψουν απ' το να κάνεις άσχετα πράγματα την ώρα του μαθήματος χαχαχα! Η Α' Λυκείου έμοιασε να περνάει αρκετά γρήγορα λόγω της μονοτονίας της καραντίνας.

Πηγαίνοντας για πρώτη φορά στο σχολείο ως μαθητής της Β', θα είχα την ευκαιρία να κάνω ξανά μαθήματα δια ζώσης όπως και να δω από κοντά τους συμμαθητές μου. Η σχολική

χρονιά 2021-2022 ήταν ίσως η αγαπημένη μου από τις τρεις. Δεν είχα ακόμα το άγχος και την πίεση των πανελληνίων και μπορούσα να ασχοληθώ με τα ενδιαφέροντά μου. Ένα από αυτά ήταν και η συμμετοχή μου στον όμιλο τεχνολογίας του σχολείου. Εκεί μου δόθηκε η ευκαιρία να συνεργαστώ με άλλους μαθητές και να δεθώ ισχυρότερα μαζί τους κάνοντας ταυτόχρονα κάτι δημιουργικό. Η ενασχόλησή μου με τον όμιλο αυτό μου χάρισε μοναδικές εμπειρίες και ατελείωτες στιγμές γέλιου λόγω ορισμένων "αποτυχιών". Τον Απρίλη του 2022 πήγαμε εκδρομή στο Βόλο. Ήταν η πρώτη μου πολυήμερη σχολική εκδρομή καθώς η πανδημία είχε ακυρώσει όλες τις προηγούμενες. Εκεί έζησα τρεις από τις καλύτερες μέρες της ζωής μου καθώς είχα την ευκαιρία να περάσω πολύ χρόνο με τους φίλους μου και να διασκεδάσω σε μέρη που όλα τα άτομα ήταν της ηλικίας μου.

Η Γ' Λυκείου ξεκίνησε αρκετά δυναμικά με το πρόγραμμα Erasmus οπότε παιδιά από διάφορες χώρες της Ευρώπης μας επισκέφτηκαν. Η ομάδα τεχνολογίας της περσινής χρονιάς ανέλαβε να παρουσιάσει τα δημιουργήματά της και ως ένα από τα κύρια μέλη της έπρεπε να παρουσιάσω μια από τις εργασίες μας σε άγνωστα άτομα που δεν μιλούσαν καν την ελληνική γλώσσα. Παρόλα αυτά κατάφερα να ξεπεράσω το άγχος μου και τις επόμενες μέρες αποδείχτηκε πως τα παιδιά αυτά θα ήταν από τις καλύτερες γνωριμίες που έχω κάνει με άτομα άλλων χωρών. Έτσι σιγά σιγά φτάνουμε στο σήμερα καθώς η καθημερινότητά μου από κει και πέρα αποτελείται κυρίως από την προετοιμασία μου για τις πανελλήνιες.

Στα τρία αυτά χρόνια του Λυκείου πέρασα αξέχαστες στιγμές, γέμισα εμπειρίες και γνώρισα άτομα χωρίς τα οποία δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου σήμερα. Όσο για τους καθηγητές μου;;; Δε θα ξεχάσω ποτέ τον κύριο Κόρακα για την ιδιαίτερη αγάπη που τρέφει προς τα βοηθήματα που ευρέως κυκλοφορούν. Τον κύριο Μπασμπαλέρη, τον εκ του Webex επονομαζόμενο "Βαμπάς", για το καλλιτεχνικό του ταλέντο. Τον κύριο Ιωαννίδη, τον "Μην Ξανα-εφάρεις!" και "Το βλέπετε;;;" του οποίου τη γλώσσα μου πήρε δύο χρόνια να μάθω και χαίρομαι που τα κατάφερα. Τον κύριο Μειντάνη, τον καθηγητή πινακ που χαλαρίζει το ταλέντο του διδάσκοντας βιολογία. Τον κύριο Παπανικολάου, τον καθηγητή φυσικής, βιολογίας, χημείας, πινακ, πιάνου, κιθάρας, χορωδίας και πραγματικά δεν ξέρω τι άλλο θα ανακαλύψω μέχρι το τέλος της χρονιάς. Και φυσικά την πολυαγαπημένη από όλους κυρία Ζωγραφάκη για την εξαιρετική αίσθηση μόδας της. **Άγγελος**

Άλλος ένας κύκλος της ζωής μου έκλεισε! Αναμνήσεις καλές και κακές καθώς και αρκετός χαβαλές. Ωστόσο δεν μπορώ να πω πως θα μου λείψει ιδιαίτερα το σχολείο αφού με το πρωινό ξύπνημα δεν την παλεύω. Αυτό που θα μου λείψει είναι οι πλάκες με την παρέα μου και φυσικά η πενταήμερη στην οποία τελικά καταφέραμε να τα πιούμε. Οι μέρες μετρούν αντίστροφα για τις πανελλήνιες και αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα αφού θα είναι η τελευταία φορά που θα κάνω κάτι σε σχέση με το σχολείο. Μπορώ να ομολογήσω πως υπάρχει άγχος, αλλά κάθε φορά που σκέφτομαι το καλοκαίρι που με περιμένει, χαλαρώνω. Δυστυχώς η χρονιά αυτή δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί με την παρουσία του καλού μου φίλου Νίκου Παναγιωτάκη στο σχολείο καθώς αποχώρησε, παρόλα αυτά το gang παραμένει ενωμένο!!! Είμαστε βουνά και δεν βλέπουμε κανέναν.

Salut

Γιώργος

Το σχολείο και ειδικά το Λύκειο ήταν μια ωραία εμπειρία αλλά δεν θα το ξαναέκανα ποτέ. Είχε πλάκα κάποιες φορές και θα μου λείψει η ανεμελιά και το να μην καταβάλλω και ιδιαίτερη προσπάθεια. Έχω ωραίες αναμνήσεις από το Λύκειο και σίγουρα θα μου λείψουν οι φίλοι μου αν και θεωρώ πως θα βρισκόμαστε. Η καλύτερη ανάμνηση που έχω είναι όταν συμφωνούσε κάποιος να πάμε πρώτο δώρο για καφέ. Ελπίζω όλοι να βρουν το δρόμο τους. **Ελευθερία**

ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΓΕΡΜΕΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Αυτή η χρόνια θα μείνει για πάντα στο πίσω μέρος του μυαλού μου χαρακτηριστικά γιατί πέρα από τις παρέες που δημιουργήθηκαν στη ζωή μου μέσω του σχολείου άλλαξε και η νοοτροπία μου προς το καλύτερο. Σαν αντιπρόεδρος έκανα πράγματα που δε περίμενα ότι θα έκανα και αντιμετώπιζα διάφορες καταστάσεις που όπως άκουσα από μεγαλύτερους δεν ήτανε για παιδί 17 ετών. Παρόλα αυτά γαλουχήθηκε ο χαρακτήρας μου κάνοντας με εν μέρει ενήλικα, όμως οι εμπειρίες που βίωσα φέτος θα με κάνουν να θυμάμαι την χρόνια 2023 ως ίσως και το καλύτερο παιδικό μου χρόνο. Οι αλητείες που κάναμε στις εκδρομές όλοι μαζί, η γενιά του '05, έχει γράψει ιστορίες και ιστορίες, οι οποίες θα ζουν πάντα μέσα από εμάς και τα βιώματα που πέρασα με τους συμμαθητές μου θα μας κάνουν να είμαστε μαζί, όσο μακριά και αν βρισκόμαστε μεταξύ μας. Παρόλο που τα πρώτα χρόνια δεν είχα τόσους φίλους και είχα διαφορά εξωσχολικά προβλήματα, κατάφερα μαζί με τα παιδιά (ξέρουν αυτοί) να φτιάξουμε μια οικογένεια την οποία ΟΛΟΙ ξέρουν πως δεν μπορούν να την αντιμετωπίσουν, ούτε οι αλλόθρησκοι.

Κώστας

Λύκειο... Τρία χρόνια που πέρασαν χωρίς να το καταλάβω. Τρία χρόνια που τώρα δύο μήνες πριν ολοκληρωθούν αντιλαμβάνομαι την αξία τους, την οποία τόσο καιρό να πω την αλήθεια αγνοούσα.

Ποτέ δεν πίστευα ότι θα μετρούσα τις μέρες για το καλοκαίρι και θα στενοχωριόμουν που τελειώνει το σχολείο. Όλοι μου λένε φράσεις τύπου «Τώρα αρχίζει η ζωή», «Όλη ζωή είναι μπροστά σου». Ισχύουν αυτά, όμως για να αρχίσει κάτι, κάτι άλλο πρέπει να τελειώσει κι αυτό το τέλος μου προκαλεί ανάμεικτα συναισθήματα και οι αναμνήσεις δεν σταματούν να ξαναπαίζουν στο μυαλό μου.

Εκδρομές, διαγωνίσματα, οι βλακειές στην τάξη, το βόλει στα διαλείμματα και όλες αυτές οι κοπάνες που αποφασίζονταν γρήγορα με ένα « Σκιπ πρώτη ώρα έτσι;» και τελικά μπαίναμε για μάθημα στην καλύτερη περίπτωση την τρίτη ώρα. Όλα αυτά κι άλλα πολλά που δεν μπορώ να αποτυπώσω στο χαρτί, παίζουν ξανά και ξανά στο μυαλό μου.

Αναμνήσεις που συνοδεύονται από κάποια σημαντικά άτομα. Άτομα που ήξερα από το Γυμνάσιο και άλλα που γνώρισα στο Λύκειο, χωρίς τα οποία είμαι σίγουρος πως δεν θα τα είχα καταφέρει μέχρι τώρα.

Όλα αυτά παίζουν στο μυαλό μου και μου αφήνουν ένα χαμόγελο και αρκετή νοσταλγία. Παρόλο που στενοχωριέμαι που αφήνω πίσω μου ένα μέρος της ζωής μου, είμαι ενθουσιασμένος για το μέλλον κι ό,τι μου επιφυλάσσει αυτό. Το μέλλον είναι απρόβλεπτο και δεν ξέρεις που μπορεί να καταλήξεις, εύχομαι όμως σε όλους τους συμμαθητές μου, φίλους μου και μη, να πετύχουν οποίο στόχο κι αν έχουν θέσει και να κάνουν τα όνειρα τους πραγματικότητα .

Υ.Γ. Μια αναφορά στην Γ' υγείας και στη βιβλιοθήκη που είχαμε καταλήξει ...

Νικόλας

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ ΜΑΡΙΟΣ

Όταν μας ζητήθηκε να γράψουμε ένα κείμενο για το Λεύκωμα που θα αφορούσε τα τρία χρόνια της ζωής μας στο Λύκειο, ειλικρινά δεν ήξερα τι να γράψω. Πιθανόν γιατί δεν ήξερα τι να πρωτογράψω.

Για την καθημερινότητα στο σχολείο, για τα ταξίδια, το Erasmus, την επιχειρηματικότητα;

Γι αυτό θα προτιμήσω να μείνω μόνο στα καλύτερα αφού στην αρχή της ζωής μας στο Λύκειο ήμασταν πίσω από μια οθόνη λόγω κορονοϊού και καλά καλά δεν γνωριζόμασταν οι μισοί μεταξύ μας. Και την τελευταία χρόνια βέβαια δεν βλέπομασταν τόσο συχνά όσο θα θέλαμε, λόγω διαβάσματος για τις πανελλήνιες.

Ας αρχίσω όμως με τα ταξίδια. Το καλύτερο απ' όλα ήταν στη Γαλλία. Δεν συμμετείχαν όλοι της χρονιάς μας, αλλά είναι αυτό που έχει μείνει στο μυαλό μου πιο έντονα. Η Νίκαια, η θέα στο Μόντε Κάρλο, η παρέα... καταλαβαίνετε... Μάλιστα η παρέα έπαιξε τον μεγαλύτερο ρόλο σε όλα τα ταξίδια, τόσο στο Βόλο, στα Ιωάννινα, στην Τουρκία, ακόμη και στη μονοήμερη στην Αίγινα. Λόγω της παρέας αυτής έχω το θάρρος και γράφω με χαρά, αναπολώντας τις στιγμές που πέρασα με τον καθένα σας, συμμαθητές και καθηγητές. Θα ήθελα λοιπόν εδώ να σας ευχαριστήσω ΟΛΟΥΣ, για να μείνει γραμμένο και όσοι το ξαναδιαβάσουν στο μέλλον να με θυμηθούν. Θα πάρω όμως λίγες γραμμές για να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους πιο κοντινούς μου. Πρώτα απ' όλους, αυτούς που τελικά μετά από τρία χρόνια, αποκαλώ αδέρφια μου: τον "χαζό", τον "γυαλάκια", τον "ψηλό" και τον "σκιέρ". Δεν πρέπει βέβαια να ξεχάσουμε τον Ζευγώ και τις ιδέες του, που 1 στις 10 ήταν καλές και τον Ζαφ τον πιο φανατικό φαν του Ronaldo.

Τέλος περισσότερο απ' όλους θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Ματζάκο γιατί σε εκείνον χρωστάμε ότι για τρία χρόνια ζήσαμε σε ένα σχολείο στο οποίο μπορέσαμε να αποκτήσουμε εμπειρίες. Εύχομαι σε όλους να πετύχετε ότι θέλετε και να πραγματοποιήσετε τα όνειρα σας. **Μάριος**

Και κάπως έτσι τελείωσαν λοιπόν τα χρόνια μας στο Λύκειο. Αλήθεια, είναι σαν χθες που για πρώτη φορά ήρθα σ' αυτό το σχολείο νιώθοντας άγχος αλλά και ελπίζοντας για μια καλή σταδιοδρομία.

Το Λύκειο ήταν πραγματικά μια μοναδική εμπειρία, γεμάτη περιπέτεια, γέλιο και φιλίες. Και κούραση. Πολύ κούραση. Πολύ περισσότερη απ' όσο περίμενα. Θα έπρεπε να μας προειδοποιούν πριν έρθουμε (όχι ότι έχουμε και επιλογή).

Δυστυχώς θεωρώ ότι εμείς οι απόφοιτοι του 2023 δεν πήραμε όσες γνώσεις και εμπειρίες θα μπορούσαμε από τα χρόνια μας στο Λύκειο μιας και μια χρόνια την περάσαμε σε καραντίνα και την επόμενη ακολουθώντας αυστηρά μέτρα για τον COVID-19. Ακόμα κι έτσι όμως ο αποχωρισμός είναι γλυκόπικρος.

Παρόλο που χαίρομαι που επιτέλους αποφοιτώ, υπάρχουν άτομα που θα μου λείψουν πολύ. Μετά από τόσες εκδρομές, τόσες ώρες μαζί στην τάξη, τόσα διαλείμματα και τόσο κουτσομπολιό σ' αυτά δένεσαι πολύ στενά με ορισμένους.

Επίσης θα ήθελα να τονίσω πόσο μου λείπει και θα συνεχίσει να μου λείπει το κυλικείο του σχολείου και τα σάντουιτς που ίδια δε θα βρω πουθενά αλλού. Γενικά αισθάνομαι πολύ τυχερή που πέρασα εδώ και τα τρία χρόνια του Λυκείου και πάντα θα τα θυμάμαι με πολύ αγάπη. **Κυριακή**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΔΟΥΝΑΣ ΜΑΡΙΟΣ

Έφτασε λοιπόν η στιγμή...

Η στιγμή να πω το τελευταίο αντίο στο σχολείο. Στον χώρο όπου έχουμε αμέτρητες αναμνήσεις, στον χώρο που ζήσαμε πολλά ως παιδιά, που μεγαλώσαμε. Ερχόμενος στο Λύκειο της Φιλοθέης την πρώτη ημέρα ήμουν απλώς ένας άγνωστος. Απόμακρος από τα υπόλοιπα παιδιά καθώς δεν ήξερα κανέναν, κι όμως. Μέσα σε λίγες ώρες κατάφερα να γνωρίσω τα παιδιά με τα οποία θα ξεκινούσαμε μια πορεία δίχως τέλος, γεμάτη εμπειρίες, καλές ή κακές, οι οποίες θα μείνουν αξέχαστες στο μυαλό μας. 3 χρόνια γεμάτα γέλια, τσακωμούς, φάρσες και λίγο από αυτό που ονομάζεται διάβασμα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω λοιπόν, όλα τα παιδιά με τα οποία μοιράστηκα όλες αυτές τις στιγμές, που μου χάρισαν χαμόγελο και ευτυχία καθώς με αρκετούς, οι πορείες μας κάπου εδώ χωρίζουν. Και δεν μπορώ να ξεχάσω και την πολυαγαπημένη κα Ζωγραφάκη. **Μάριος**

ΖΑΦΕΙΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Πότε πέρασαν κιόλας τρία χρόνια θα έλεγε κανείς... Από την αρχή αυτής της <<περιπέτειας>> ήμουν πολύ αρνητικός καθώς είμαι άνθρωπος που δεν του αρέσουν οι αλλαγές. Παρόλα αυτά με την πάροδο του χρόνου και κυρίως από την Β΄ Λυκείου και μετά γνώρισα πολλά άτομα με τα οποία δέθηκα και μου χάρισαν τρία χρόνια αξέχαστων αναμνήσεων και απεριόριστης χαράς. Κάτι που θα μου μείνει από το Λύκειο είναι τα παιδιά που πρωτογνώρισα και μίλησα στο σχολείο. Κάθε μέρα μαζί τους ήταν ξεχωριστή και στο τέλος καταλήξαμε να διαμορφώσουμε μια παρέα που έκανε το πέρασμα μας εντός και εκτός του Λυκείου πολύ πιο ευχάριστο. Από την άλλη μεριά γνώρισα κάποιους με τους οποίους δεν περίμενα να δεθώ τόσο. Στα παιδιά αυτά θα ήθελα να ευχηθώ να μην χωριστούν ποτέ γιατί αυτό που έχουν είναι κάτι ξεχωριστό και κάτι που δύσκολα βρίσκει κανείς στην ζωή, την πραγματική φιλία. Κάτι που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι η τριήμερη εκδρομή στον Βόλο. Τελικά ισχύει πως ο χρόνος περνάει γρήγορα όταν περνάς καλά...

Δημήτρης

Έτσι λοιπόν ένα κεφάλαιο έρχεται στο τέλος του ανοίγοντας ένα καινούργιο. Τρία χρόνια τρελά, αξέχαστα, ΜΟΝΑΔΙΚΑ!!! Γεμάτα στιγμές όμορφες και άσχημες, που όμως τις περάσαμε όλοι μαζί. Και τι ΔΕ ΖΗΣΑΜΕ όμως! Πανδημία, τηλεκπαίδευση, επισκέψεις, ομιλίες, εκδρομές! Τρία χρόνια στο σχολείο αυτό το οποίο μου έδωσε τόσα εφόδια για τη ζωή μου, φίλους, γνώσεις και πολλά ακόμα σημαντικά που σε καθορίζουν σαν άτομο. Φαντάζει περίεργο το πόσο γρήγορα πέρασαν αυτά τα τρία χρόνια. Οφείλω να πω πως θα μου λείψουν λίγο πολύ... τα πάντα, απ' τα πρωινά μας καφεδάκια μέχρι τις εκδρομές που πήγαμε. Ένα μεγάλο ευχαριστώ αξίζουν οι καθηγητές μας που μας άντεξαν και ήταν πάντα δίπλα μας. Επίσης, συμμαθητάρες μου τα λόγια περιττά για σας! Και οι τρεις χρονιές ήταν μαγικές.

Η χρονιά της Γ΄ Λυκείου κύλησε πολύ όμορφα με αποκορύφωμα την πενταήμερη εκδρομή στα Γιάννενα. Τι να πρωτοπώ... Δημιουργήσαμε αναμνήσεις που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ, κάναμε το χαβαλέ μας, διασκεδάσαμε και... τα τσουξάμε (Κυρία Μαλέσκου ξέρετε εσείς)..., περάσαμε υπέροχες στιγμές και <<Υπέροχες>> έγιναν επειδή τις πέρασα με όλους εσάς. Όπως λέει ένας καλός μου φίλος << Όλοι ήταν εκεί που έπρεπε! >>. Και Γιάννενα πήγαμε και ΠΑΝΙΚΟ κάναμε και σίγουρα γράψαμε ιστορία για το Λύκειο αυτό.

Αλλά πέρα απ' αυτό το ταξίδι θα' χω να θυμάμαι όλες τις <<τσογλιανιές>> που κάναμε εντός και εκτός σχολείου, σαΐτες, νερόμπομπες, μουσικές καρέκλες ενώ στο δίπλα τμήμα έγραφαν έκθεση, δυναμιτάκια, πανό, καπνογόνα και πολλά άλλα που αν αναφερθούν δεν θα τα συμπεριλάβουν εδώ. ΧΑΧΑΧΑ! Όπως καταλαβαίνετε ξεκίνησα να γράφω όσο πιο σοβαρά γινόταν αλλά εξελίχθηκε σε Ζευγώλης φάση οπότε θα συνεχίσω.

Θέλω να αναφερθώ στο τρελό το παρεάκι που είχαμε απ' την Α΄ Λυκείου φτιάξει (Γέρο, Παπ, Καλ, Ζαφ, Παναγιωτό, Δούνα, Κεχρή) στο οποίο έπειτα μπήκαν άλλα δύο λαμόγια (Κουκά, Καμιτσάκη). Αλάνια μου σας εύχομαι να πραγματοποιήσετε τα όνειρα σας και να έχετε μια υπέροχη ΖΩΗ με τις επιτυχίες σας, τις κατακτήσεις σας και ό,τι άλλο επιθυμείτε! Οι αληθινές φίλιες κρατάνε για ΠΑΝΤΑ, να το θυμάστε!

Επιπλέον, θέλω να αναφερθώ και σε ένα άλλο παρεάκι που γνώρισα και αγάπησα και αρκετές φορές πλαισίωνε το πρώτο δημιουργώντας μια μεγάλη παρέα που περνούσε φανταστικά (Ντάνι, Παύλο, Νικόλα, Διονύση, Μίμη). Σας εύχομαι ό,τι ποθείτε να το αποκτήσετε και είμαι σίγουρος πως όλοι θα πετύχετε τους στόχους σας.

Ακόμη, σ' αυτά τα τρία χρόνια γνώρισα κοπέλες αστείες, έξυπνες, εκφραστικές οι οποίες ήταν πάντα μέσα σ' όλα και έκαναν όλες τις στιγμές ιδιαίτερες. Εύχομαι και σε σας να πετύχετε και να υλοποιήσετε τις προσδοκίες σας και να έχετε μια ζωη γεμάτη περιπέτειες και χαρές.

ΖΕΥΓΩΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΥΜΜΑΘΗΤΑΡΕΣ ΜΟΥΥΥ, μωράκλες μου, σας εύχομαι να ζείτε τη ζωή στο έπακρο με τρέλα, να αγαπήσετε, να αγαπηθείτε, να κάνετε τα όνειρα σας πραγματικότητα και να μη σταματήσετε ποτέ να βλέπετε τη θετική πλευρά των πραγμάτων. Σας αγαπώ πολύ ΟΛΟΥΣ!

Ο δικός σας ΖΕΥΓΩΩΩ!!!

Γιάννης

ΘΕΜΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Γιώργος

ΚΑΛΙΑΜΟΥΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Έπειτα από 12 χρόνια στα θρανία, κλείνει ένας από τους μεγαλύτερους κύκλους στη ζωή μας. Το Λύκειο τελείωσε με μία Α΄ Λυκείου κλεισμένοι στα σπίτια μας λόγω καραντίνας, μια πιο ενδιαφέρουσα Β΄ Λυκείου και μια ακόμη καλύτερη Γ΄ Λυκείου. Ελάχιστες είναι οι αναμνήσεις μου από τη Α΄ Λυκείου, καθώς 6 από τους 9 μήνες μείναμε στα σπίτια μας. Γνώρισα, όμως, αρκετά καινούρια παιδιά που με ορισμένα από αυτά κάναμε παρέα και τις επόμενες χρονιές. Στη Β΄ Λυκείου πήγαμε εκδρομές και περιπάτους και έτσι μπορέσαμε και γνωριστήκαμε καλύτερα. Κάπως έτσι φτάσαμε στη Γ΄ Λυκείου, την τελευταία μας χρόνια ως μαθητές. Οι περισσότεροι από εμάς είχαμε το μυαλό μας στις πανελλήνιες, ωστόσο μπορώ να ξεχωρίσω κάποιες όμορφες στιγμές. Σίγουρα, θα μείνει στους περισσότερους η πενταήμερη στα Γιάννενα και θα έχουν αρκετά να λένε για αυτή. Τότε ήρθαμε πιο κοντά, ακόμη και με άτομα που δεν είχαμε τόσες επαφές. Τελειώνοντας το Λύκειο, χαίρομαι πραγματικά και είμαι ευγνώμων που γνώρισα τόσα πολλά και διαφορετικά άτομα μέσα από τα οποία μάθαινα και εγώ καλύτερα τον εαυτό μου. Να έχετε όλοι ένα φανταστικό καλοκαίρι με πολλές εμπειρίες, μαζί με τα άτομα που αγαπάτε. **Βαγγέλης**

ΚΑΜΙΤΣΑΚΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Τα δύο αυτά χρόνια, από τα τρία, που βρίσκομαι στο Λύκειο Φιλοθέης είμαι σίγουρος πως θα μου μείνουν αξέχαστα.

Σαν σήμερα θυμάμαι την πρώτη μέρα της Β΄ Λυκείου που ήμουν γεμάτος από αγωνία και ανυπομονησία για να δω άτομα με τα οποία είχα τρία ολόκληρα χρόνια να συνυπάρξω σε σχολικό χώρο. Η αλήθεια είναι πως δεν περίμενα να δεθώ σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα με γνωστά ή άγνωστα για μένα άτομα. Καθώς περνούσε ο καιρός αισθανόμουν σαν να μην είχα φύγει ούτε για μια μέρα.

Ας επιστρέψουμε όμως το σήμερα και σήμερα δεν θα άλλαζα τίποτα από αυτά τα δύο χρόνια. Έκανα νέους φίλους με τους οποίους περάσαμε αξέχαστες στιγμές και πραγματικά δεν θα ήθελα να τους χάσω στην μετέπειτα ζωή μου.

Για εμένα δύο από τις καλύτερες στιγμές που περάσαμε όλοι μαζί σαν σχολείο ήταν οι δύο πολυήμερες εκδρομές που κάναμε. Σε αυτή της Β΄ Λυκείου χαρακτηριστικά θυμάμαι το τι κάναμε για να περάσουμε από την κυρία Μπετιχαβά, η οποία έμενε όλο το βράδυ ξύπνια, θέλοντας να πάμε σε κάποιο άλλο δωμάτιο. Όσο για αυτή της Γ΄ Λυκείου δεν θα ήταν η ίδια χωρίς την κυρία Μαλέσκου η οποία εκτός από τις πλάκες και τις λίγες διαφωνίες που είχαμε έτρεξε κυριολεκτικά για όλους γιατί μπορώ να πω ότι είχαμε αρκετές αναποδιές. Ακόμη αξέχαστη στιγμή είναι για μένα το πρόγραμμα Erasmus που χάρη στον κύριο Ματζάκο μερικά παιδιά καταφέραμε να ταξιδέψουμε. Ήταν πραγματικά μια εμπειρία ζωής.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάθε ένα από τους συμμαθητές μου ξεχωριστά αλλά δεν θα με φτάσουν οι λέξεις γι' αυτό θα αναφερθώ ιδιαίτερα στον κύριο Ματζάκο τον διευθυντή μας που έχει καταφέρει να φτιάξει και να διατηρήσει για τόσα χρόνια και εύχομαι για αρκετά ακόμα ένα σχολείο πρότυπο που μακάρι όλα τα παιδιά να μπορούσαν να περάσουν από αυτό. Είναι πραγματικά ο πιο αkéραιος χαρακτήρας και άνθρωπος, με όλη την έννοια της λέξης, που έχω γνωρίσει ποτέ μου. Τον ευχαριστώ πραγματικά για όλα. Πιστεύω πως ακόμα κι αν πολλά παιδιά είχαν διαφωνίες με εκείνον στο παρελθόν όλοι έχουν την ίδια άποψη με μένα γιατί εκτός από την μάθηση των αντικειμενικά εξαιρετικών καθηγητών μας, καταφέραμε να γίνουμε και καλύτεροι άνθρωποι μέσα από αυτά τα χρόνια του Λυκείου.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους τους συμμαθητές μου χωρίς καμία εξαίρεση να ακολουθήσουν και να πετύχουν στην πορεία που οι ίδιοι θέλουν διότι το να επιλέξεις να κάνεις κάτι το οποίο δεν σου αρέσει αργά ή γρήγορα θα σε κουράσει.

Καλή τύχη σε όλους!

Υ.Γ.: Δεν θα μετανιώσω ποτέ που επέστρεψα.

Φίλιππος

ΚΑΠΕΤΑΝΟΥ ΕΛΠΙΔΑ

Και εκεί που όλα μοιάζουν μια αδιάκοπη ρουτίνα ξαφνικά έρχεται το τέλος και δεν είναι όπως το περιμένεις.

Για κάποιο λόγο θες να γυρίσεις, πίσω στο θρανίο με την διπλανή; στις εκδρομές; Στα διαλείμματα; ή σε αυτές τις ώρες μαθήματος που κατέληξαν σε απρόοπτα γέλια;

Το Λύκειο ήταν διαφορετικό, πιο απαιτητικό ενώ η πίεση και οι αγωνίες που μοιραζόμασταν δεν απουσίαζαν από την καθημερινότητα. Παρόλα αυτά δέθηκα περισσότερο με τους φίλους μου και κάπως έτσι γέμισα με παιδικές και εφηβικές αναμνήσεις που θα αναπολώ.

Τώρα ποιος ξέρει τι θα ακολουθήσει;

Ποια θα είναι η συνέχεια;

Ανασφάλεια γεννιέται αλλά και ενθουσιασμός για αυτά που θα έρθουν.

Εύχομαι να εκπληρώσω τους στόχους μου και ευελπιστώ η συνέχεια να είναι ενδιαφέρουσα.

Ευχαριστώ τους καθηγητές μου και όσο για τους συμμαθητές μου:

Παιδιά...ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ!

(Και να μην χαθούμε)

Ελπίδα

Όλη η σχολική μας ζωή φέτος τελειώνει. Τα τρία χρόνια του Λυκείου ολοκληρώνονται!

Σίγουρα έχω να θυμάμαι ωραίες στιγμές, απρόοπτα που συνέβαιναν στο μάθημα και το έκαναν πιο χαλαρό αλλά και καταστάσεις που απαιτούσαν σοβαρότητα. Την πρώτη χρονιά κληθήκαμε να κάνουμε διαδικτυακά μαθήματα λόγω του covid. Στην αρχή έπρεπε να προσαρμοστούμε σε κάτι πρωτόγνωρο για εμάς αλλά μετά έγινε μια συνήθεια. Ήταν πιο εύκολο να παρακολουθήσουμε στο μάθημα αλλά και ίσως να ασχοληθούμε με κάτι άλλο...!

Φυσικά οι αστείες στιγμές δεν έλειπαν και δημιουργούσαν ένα ωραίο κλίμα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Στην Β΄ Λυκείου αρχίσαμε να ζούμε την εμπειρία αυτή! Γνωρίσαμε νέα άτομα, δημιουργήσαμε καινούριες παρέες αλλά και αρχίσαμε να μπαίνουμε στην διαδικασία έντονου διαβάσματος για την επόμενη χρονιά. Υπάρχουν αναμνήσεις από εκδρομές, περιπάτους, κενά σε ώρες του μαθήματος με φίλους και με συμμαθητές που θα θυμάμαι.

Ο διαχωρισμός μας σε κατευθύνσεις μας έδωσε την ευκαιρία να συνυπάρξουμε με άτομα διαφορετικής προσωπικότητας από την δικιά μας που μέχρι τότε δεν γνωρίζαμε, ωφελώντας μας και μαθαίνοντας να συνεργαζόμαστε, να σεβόμαστε τις απόψεις των άλλων και να συνυπάρχουμε.

Φέτος είναι μια αδιαμφισβήτητη απαιτητική χρονιά. Καλούμαστε να λάβουμε ναι απόφαση η οποία πιθανόν να καθορίσει το μέλλον μας αλλά σίγουρα τίποτα δεν τελειώνει εδώ. Είναι η αρχή για νέες περιπέτειες και διανοίγονται ορίζοντες και προοπτικές.

Έχω πολλά και ανάμεικτα συναισθήματα γιατί από την μια θα χάσω την ευκαιρία να δημιουργήσω καινούριες αναμνήσεις αλλά από την άλλη μπορώ να κρατήσω τις πιο ωραίες στιγμές και τους ανθρώπους που σίγουρα θέλω να είναι μέρος της υπόλοιπης ζωής μου.

Εύχομαι σε όλα τα παιδιά να πετύχουν σε ό,τι θέλουν και να πραγματοποιήσουν οποιοδήποτε στόχο τους.

Όσον αφορά τους καθηγητές και τον λυκειάρχη ελπίζω να συνεχίσουν να καθοδηγούν και να βοηθούν τους μαθητές.

Τα καλύτερα σε όλους και καλή επιτυχία!! **Μαρία Ροζαλία**

ΚΑΡΟΥΣΟΥ ΜΑΡΙΑ ΡΟΖΑΛΙΑ

KATH ANTONIA

Μια μεγάλη διαδρομή φτάνει στο τέλος της και τα συναισθήματα είναι ποικίλα. Βαδίζοντας στο δρόμο προς την ενηλικίωση καλούμαστε να πάρουμε αποφάσεις για το μέλλον μας. Έχοντας συγκεντρώσει όλα τα απαραίτητα εφόδια, φτάνει η στιγμή να τα αξιοποιήσουμε για ένα καλύτερο αύριο.

Ένα από τα συναισθήματα που μας κατακλύζουν αυτή την περίοδο, είναι ο φόβος. Φόβος για το άγνωστο, καθώς ερχόμαστε αντιμέτωποι με γνώριμες, καθημερινές και επαναλαμβανόμενες συνήθειες κάτι που μελλοντικά θα αλλάξει και δεν είμαστε σε θέση από τώρα να γνωρίζουμε πως θα διαμορφωθεί η καθημερινότητά μας.

Παράλληλα, επικρατεί η αγωνία και η ανυπομονησία. Όλοι περιμένουμε το αύριο, που πιθανότατα θα μας βρει φοιτητές, ενδεχομένως σε κάποια άλλη πόλη μακριά από τους δικούς μας και ο ένας από τον άλλο. Με αυτό τον τρόπο θα έχει ο καθένας μας την ευκαιρία να αποκτήσει καινούριες εμπειρίες, να γνωρίσει καινούριους ανθρώπους και να διαμορφώσει την καινούρια του ζωή.

Ωστόσο, παρά το νέο ξεκίνημα τα όσα έχουμε ζήσει ως τώρα δεν θα ξεχαστούν. Οι αναμνήσεις θα μας συνοδεύουν πάντοτε και θα μας δίνουν δύναμη στο μέλλον. Χαρά ή λύπη; Δύσκολο να προσδιοριστεί το συναίσθημα. Κάτι αφήνουμε πίσω μας και κάτι καινούριο μας περιμένει. Ανοίγουμε την πόρτα στην ενηλικίωση και εμείς καλούμαστε να αναλάβουμε περισσότερες ευθύνες, ρόλους και υποχρεώσεις.

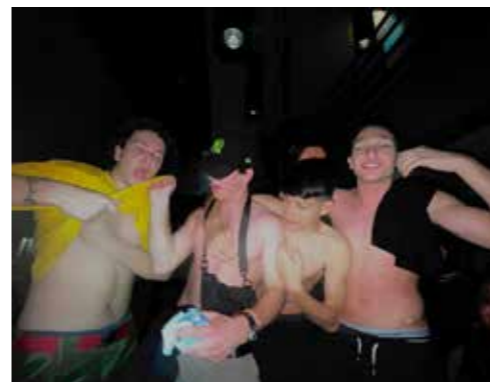
Είναι στο χέρι μας να αξιοποιήσουμε ότι έχουμε μάθει μέχρι τώρα και ότι πρόκειται να μάθουμε ώστε να έχουμε μια ποιοτική και αξιοπρεπή ζωή, προσπαθώντας ο καθένας για την προσωπική του επιτυχία και εξέλιξη και αλλάζοντας την κοινωνία. **Αντωνία**

Г2

ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ-ΚΙΟΥΛΠΑΧΑΡΙΔΗΣ
ΝΙΚΗΤΑΣ

Νικήτας

ΚΕΧΡΗΣ
ΑΡΓΥΡΗΣ

Έχω πάρα πολλές αναμνήσεις από αυτό το σχολείο, οι περισσότερες είναι ευχάριστες και θα ήθελα να τις θυμάμαι μαζί με τους συμμαθητές μου και στο μέλλον.

Τον Ιούλιο 2022 το ταξίδι στην Ιταλική και Γαλλική Ριβιέρα ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για εμένα, γιατί ταξίδεψα στο εξωτερικό για πρώτη φορά και με την παρέα μου. Τα τοπία και οι όμορφες εικόνες από τα μεσαιωνικά χωριά ήταν κάτι που δεν θα ξεχάσω ποτέ, όπως επίσης και οι γνωριμίες με άλλους μαθητές που είχαν επίσης ταξιδέψει εκεί από όλο το κόσμο. Στο Μιλάνο με εξέπληξε η Αρχιτεκτονική του Καθεδρικού ναού. Επίσης η επίσκεψη στο ναυτικό μουσείο στο Μόντε Κάρλο με εντυπωσίασε ιδιαίτερα και είναι μια ημέρα που θα θυμάμαι για πάντα. Να μην παραλείψω βέβαια την πενταήμερη εκδρομή στα Ιωάννινα που ήταν μια εμπειρία που θα μείνει αξέχαστη σε εμένα και σε πολλούς από τους συμμαθητές μου για πολλούς λόγους! Από την ξενάγηση του κάστρου της πόλης μέχρι και το άνοιγμα του πολυαναμενόμενου πανό όπου φτιάξαμε με τη παρέα μου. Οι εκδρομές ήταν ένα πολύ σημαντικό στοιχείο κατά τη διάρκεια του σχολείου αλλά αξίζει να αναφερθεί ότι και στη καθημερινότητα μας η ώρα πέρανε σχετικά ευχάριστα και ας αντιμετωπίζαμε και τις δυσκολίες μας. Συνοψίζοντας θα ήθελα να ευχηθώ στη παρέα μου τα καλύτερα και να πετύχουν όποιους στόχους έχουν θέσει!!

Αργύρης

Τα τρία χρόνια που πέρασα στο Γενικό Λύκειο Φιλοθέης ήταν μια εμπειρία που με καθόρισε, όχι μόνο σαν μαθήτρια αλλά κυρίως σαν άνθρωπο. Στην Α' Λυκείου ζήσαμε όλοι την οδυνηρή εμπειρία των διαδικτυακών μαθημάτων. Ούτε γέλια, ούτε φωνές, αλλά τουλάχιστον... ούτε και εξετάσεις στο τέλος! Το μόνο θετικό! Ευτυχώς η Β' Λυκείου ξεκίνησε με άλλη προοπτική. Νιώσαμε ξανά να απολαμβάνουμε την αληθινή σχολική ζωή: πρωινό ξύπνημα, παρατηρήσεις από τους αγαπημένους μας καθηγητές γιατί βέβαια είχαμε ξεχάσει τι σημαίνει αληθινό σχολείο... Ευτυχώς δεν εξαντλήσαμε την υπομονή τους!!! Να' ναι καλά, μερικοί από αυτούς, όπως ο βιολόγος που με το χιούμορ του βοήθησε να νιώσουμε ξανά τόσο άνετα. Αξέχαστη μου μένει η τριήμερη εκδρομή στο Βόλο. Μετά την απομόνωση που έφερε η πανδημία, βρεθήκαμε και πάλι μαζί με κάποιους φίλους-συμμαθητές και μπορέσαμε να ζήσουμε χαρούμενες στιγμές σε καινούργιους τόπους.

Έτσι μας βρήκε η Γ' Λυκείου με όνειρα, με στόχους, αλλά και με ανησυχίες. Προσωπικά με την συμπαράσταση της συμμαθήτριάς μου Άλκηστis κατάφερα να ξεπεράσω τις δυσκολίες μου. Μαζί της πέρασα πολύ όμορφες στιγμές με τα πειράγματα και τα σχόλια που κάναμε, καλοπροαίρετα πάντα. Την ευχαριστώ πολύ ιδιαίτερα. Παράλληλα οι σχολικοί περιπάτοι έδωσαν αφορμές για συζητήσεις αλλά και απασχόληση με αθλητικές δραστηριότητες, τόσο απαραίτητες σε αυτή την φάση της ζωής μας. Ιδιαίτερα όμως η επίσκεψη στο Π.Α.Π.Ι. αποδείχθηκε χρήσιμη και ενημερωτική. Βέβαια στην δική μου περίπτωση στο μονοπάτι αυτό που οδηγεί στο τέλος της σχολικής μου ζωής, με βοήθησε και η κυρία Καραϊσκου δίνοντας θάρρος ώστε να ακολουθήσω αυτό που με ενδιαφέρει. Την ευχαριστώ πολύ για αυτό. Φυσικά κανείς μας δεν θα ξεχάσει τον διευθυντή μας τον κύριο Ματζάκο που με ποικίλους τρόπους βοήθησε να ξεπεραστούν εμπόδια και να νιώσουμε εμείς οι μαθητές τις Γ' Λυκείου ότι έχουμε συμπαραστάτη.

Εύχομαι σε όλα τα παιδιά να βρουν τον δρόμο τους και να είναι η καρδιά τους ανοιχτή σε όλες τις εκπλήξεις της ζωής.

Φαίη

ΚΟΘΡΑ
ΕΥΣΤΑΘΙΑ

ΚΟΥΡΥΦΙΔΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ

Τελειώνοντας το Λύκειο ένας κύκλος κλείνει, αφήνοντας πίσω του αξέχαστες αναμνήσεις και εμπειρίες. Φοιτώντας στο Λύκειο Φιλόθεης πέρασα πολύ καλές στιγμές με την παρέα μου αλλά και με νέα άτομα τα οποία γνώρισα στο Λύκειο αυτό. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συμμαθητές μου οι οποίοι βοήθησαν στο να περάσουν τα τρία αυτά χρόνια με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αλλά και τους καθηγητές οι οποίοι ειδικά στην Γ΄ Λυκείου αποτέλεσαν στήριγμα για την διαδικασία των πανελλήνιων και ήταν πολύ βοηθητικοί και πρόθυμοι να μας λύσουν κάθε απορία. Αξέχαστες θα μου μείνουν σίγουρα οι 2 εκδρομές στη Β΄ και στην Γ΄ Λυκείου οι οποίες ήταν γεμάτες από εμπειρίες και ήταν ένα ξεκούραστο διάλειμμα από την καθημερινότητα. Εύχομαι στους συμμαθητές μου καλή επιτυχία στις εξετάσεις και καλή συνέχεια στο υπόλοιπο της ζωής τους. **Χριστόφορος**

Εύχομαι υγεία και ευτυχία σε όλους, καλό καλοκαίρι!
Φίλιππος

ΚΡΑΣΩΝΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ

ΚΟΥΚΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Σε αυτό το σχολείο βρίσκομαι τα δυο τελευταία χρόνια και η αλήθεια είναι ότι το σέβομαι πολύ. Μολονότι η πρώτη χρονιά ήταν αρκετά δύσκολη για εμένα μέχρι να προσαρμοστώ και να κάνω καινούριους φίλους, γιατί προέρχομαι από νησί, παρόλο αυτά με λίγη υπομονή, καλή διάθεση και με την βοήθεια των καθηγητών όλα είχαν αίσιο τέλος. Εύχομαι λοιπόν στους καθηγητές μου να είναι πάντα καλά και ελπίζω οι συμμαθητές μου να πετύχουν τους στόχους τους και να διατηρήσουμε την επαφή μεταξύ μας και μετά το τέλος του σχολείου !!! **Θάνος**

Τα τρία χρόνια του Λυκείου ήταν το ωραιότερο κλείσιμο για να αρχίσει η ενήλικη ζωή μας.

Μέσα σε αυτά τα χρόνια έμαθα πολλά πράγματα για τον εαυτό μου και τον κόσμο. Οι καθηγητές, μας δίδαξαν πολλά μαθήματα που θα μας φανούν χρήσιμα στο μέλλον και γι αυτό τους ευχαριστώ πολύ. Θυμάμαι όταν πρωτοήρθα σε αυτό το σχολείο μου φαινόταν πολύ ξένο αλλά σύντομα έγινε σαν το δεύτερο μου σπίτι. Γνώρισα καινούργιους ανθρώπους και έκανα πολλούς φίλους τους οποίους αγάπησα και χάριν του σχολείου από άγνωστοί γίναμε κολλητοί. Τα σχολικά χρόνια πέρασαν με αγάπη, άγχος, χαρά, εντάσεις και γι αυτό μου έχουν χαρίσει κάποιες από τις καλύτερες αναμνήσεις!

Μερικές από τις αγαπημένες μου στιγμές του Λυκείου ήταν οι πολυήμερες εκδρομές που μας έφερναν πιο κοντά με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας, οι πλάκες στην τάξη και στα διαλείμματα και φυσικά οι πρωινόι καφέδες στο Μονκ. Παρόλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε μόνο όμορφες στιγμές έχω να θυμάμαι από αυτό σχολείο. Και όσο και αν θα μου λείψει ανυπομονώ για το μέλλον και είμαι σίγουρη ότι πολλές από τις σχέσεις που έκανα θα κρατήσουν και μετά το σχολείο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συμμαθητές μου που έκαναν αυτά τα χρόνια ξεχωριστά και τους εύχομαι να πετύχουν όλους τους στόχους τους! **Ίρις**

ΚΥΠΡΙΩΤΗ
ΙΡΙΣ ΜΑΡΙΑ

ΚΥΡΙΑΖΗ ΑΛΚΗΣΤΙΣ

Η ολοκλήρωση της τελευταίας τάξης του Λυκείου σημαίνει ταυτόχρονα το τέλος μιας μεγάλης περιπέτειας, εκείνης της σχολικής μας ζωής, αλλά και την έναρξη της ενήλικης ζωής μας.

Μια ειλικρινής σκέψη για τα τελευταία τρία χρόνια της σχολικής μας ζωής, είναι πώς αν και συνάντησα ένα δυο παιδιά που μου χάρισαν όμορφες στιγμές, υπήρξαν δυσκολίες (ιδιαίτερα στην Γ΄ Λυκείου) και ήταν γεμάτα κούραση.

Παρόλα αυτά, αν επικεντρωθούμε στα θετικά θα μπορούσαμε σίγουρα να αναφέρουμε ότι οι εκδρομές και κάποιες διδακτικές ώρες (θρησκευτικά για παράδειγμα) ήταν πολύ διασκεδαστικές. Πιστεύω ακόμα πώς δεν θα ξεχάσω τις μοναδικές στιγμές που ζήσαμε στα διαδικτυακά μαθήματα στην Α΄ Λυκείου.

Στο μέλλον θα ήθελα να επικεντρωθώ περισσότερο σε ασχολίες που με κάνουν πραγματικά ευτυχισμένη (και όχι στη μελέτη μαθημάτων που δεν μου κινούν το ενδιαφέρον) και έτσι να επιτύχω τους στόχους μου.

Η τέχνη ήταν είναι και θα είναι για εμένα μια δραστηριότητα που μου προσφέρει ευτυχία. Η ενασχόλησή μου με αυτή, ιδίως με την φωτογραφία και με την ζωγραφική ελπίζω να μην πάψει ποτέ.

Εύχομαι σε όλα τα παιδιά να επιτύχουν σε ότι επιλέξουν να ακολουθήσουν. Ταυτόχρονα, με τα παιδιά που δεθήκαμε περισσότερο, εύχομαι να μην σταματήσουμε να επικοινωνούμε μετά από το Λύκειο. **Αλκhisitisi**

ΛΟΥΚΟΓΕΩΡΓΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Τα τελευταία χρόνια ήταν σίγουρα κάτι...δεν είμαι σίγουρη τι να γράψω για αυτά για να είμαι ειλικρινής.

Δεν έγιναν και πολλά ειδικά την πρώτη χρονιά λόγω καραντίνας οπότε ας ξεκινήσουμε από τη Β΄ Λυκείου.

Αρχικά η τελευταία σειρά δεν ξεχνιέται αυτό είναι σίγουρο. Να ευχαριστήσω βέβαια και τον Μίμη γιατί αν δε μου είχε ζητήσει να παίξουμε τελίτσες (παρόλο που έχανε συνέχεια), όλες αυτές οι αναμνήσεις που δημιουργήσαμε τα τελευταία χρόνια δεν θα υπήρχαν τώρα. Και προφανώς ας σηκώσουμε ένα ποτήρι ή δυο σε όλους τους ύπνους που ρίξαμε στα τελευταία θρανία και στα διαλλείματα, σε ό,τι και να γινόταν στο μάθημα των θρησκευτικών και για κάθε φύλλο εργασίας που έγινε σαΐτα.

Ποτέ ξεκίνησε καν όλο αυτό με τις σαΐτες? Τέλος πάντων για το ένα πράγμα που θα είμαι για πάντα ευγνώμων είναι οι φίλοι μου και ελπίζω να το ξέρουν και οι ίδιοι.

Αζούλα, Ντίνα και Τζω δεν νομίζω να περάσω ό,τι πέρασα φέτος με κάποιον άλλον στην ζωή μου γιατί wow η Γ΄ Λυκείου ήταν το κάτι άλλο -πάρτε το όπως θέλει ο καθένας- εσείς όμως είστε από τις καλύτερες φίλες που θα μπορούσα να έχω ζητήσει.

Επίσης θα ήθελα να ζητήσω ένα συγγνώμη από τον κύριο Ιωαννίδη στο οποίο το μάθημα παίζει και να πάτησα 5 φορές όλη την χρονιά.

Τέλος, ένα ευχαριστώ για αυτούς που ήταν εκεί για εμένα και με άκουγαν να γκρινιάζω για κάθε τι που πήγαινε λάθος στη ζωή μου.

Ελπίζω να συνεχίσω να σας παραπονιέμαι και μετά το σχολείο.

Τα λέμε ξανά μετά στο πανεπιστήμιο. **Αγγελική**

ΛΥΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Μου είναι αρκετά δύσκολο να σκεφτώ το τι να γράψω σε ένα τέτοιο κείμενο που ουσιαστικά κλείνει ένα πολύ σημαντικό κύκλο για μένα καθώς τόσο τα σχολικά μου χρόνια όσο και ιδιαίτερα τα τρία τελευταία μου χρόνια στο Λύκειο αποτελούν ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ζωής μου.

Μπορεί να στερήθηκα αρκετές εμπειρίες λόγω της πανδημίας και από ό,τι άλλο ευτράπελο προέκυψε, ωστόσο μπορώ με σιγουριά να πω ότι πέρασα πολύ όμορφα στο Λύκειο και θα έχω πολλές ωραίες και αξέχαστες στιγμές και αναμνήσεις να θυμάμαι από αυτό, τόσο από τις πολυήμερες εκδρομές όσο και από τις απίστευτες παρέες που έκανα.

Θα μου λείψουν τα ωραία πρότζεκτ που κάναμε με την καλλιτεχνική ομάδα, το βόλεϋ και το μπάσκετ στα διαλείμματα, το όχι τόσο σπημένο τίτσου που παίζαμε, ο χαρακτηριστικός ήχος των κλειδιών στο διάδρομο, το πινκ πονκ και όλες οι ωραίες εκδηλώσεις που κάναμε.

Γενικά θα ήθελα να ευχαριστήσω το σχολείο, το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων και πάνω από όλα τους συμμαθητές μου και τις συμμαθήτριες μου που χωρίς αυτούς δεν θα είχα περάσει τόσο όμορφα αυτά τα χρόνια, καθώς και να τους ευχηθώ να επιτύχουν όλοι τους, τους στόχους τους στο μέλλον, όπως ο μέλλοντας πολιτικός μηχανικός ζαφ, ο μηχανολόγος και η τσαγιέρα της τάξης μας, ο ναυπηγός, ο φωτογράφος, οι καλλιτέχνες γραφίστες και αρχιτέκτονες καθώς και οι γιατροί.

Θα ήθελα να αναφερθώ ξεχωριστά σε όλους σας κάτι το οποίο δεν μπορώ να κάνω στο συγκεκριμένο κείμενο αλλά να ξέρετε πως δεν σας ξεχνώ. Τέλος, ξέρω ήδη πως θα μου λείψει το σχολείο αλλά ανυπομονώ να ξεκινήσω την φοιτητική μου ζωή παρέα με όλους σας γι αυτό, πέρα από τους κολλητούς που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μου, ελπίζω να μην χαθώ με τους υπόλοιπους φίλους και φίλες μου. **Δημήτρης**

Από το σχολείο δεν θα μου λείψουν πολλά. Αυτό που σίγουρα όμως θα μου λείψει είναι οι πρώτες δυο ώρες στο Μονκ, ο αγχωτικός ήχος των κλειδιών του κυρίου Ματζάκου και το ατελείωτο γέλιο μέσα στην τάξη, συνοδευόμενο από τα παρακάλια των καθηγητών για λίγη ησυχία. Γενικά αυτά τα τρία χρόνια του Λυκείου δεν κατάλαβα ποτέ πως πέρασαν τόσο γρήγορα. **Μαρίνα**

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑ

Όταν αρχίσαμε την Γ' Λυκείου, δεν μπορούσαμε να φανταστούμε τι μας επεφύλασσε η σχολική χρονιά που βρισκόταν προ των πυλών. Ήταν μια χρονιά γεμάτη προκλήσεις, γέλια, δάκρυα, αλλά και αξέχαστες στιγμές. Οι εκδρομές, που τόσο λατρέψαμε, ήταν μια ευκαιρία να ανακαλύψουμε, όλοι μαζί, νέα μέρη και να διασκεδάσουμε εκτός των τειχών του σχολείου. Ο Βόλος και τα Ιωάννινα είναι από τις πιο αξέχαστες εμπειρίες των σχολικών χρόνων. Καθώς κλείνουμε αυτό το κεφάλαιο της ζωής μας, οι αναμνήσεις του Λυκείου θα μας συντροφεύουν για πάντα. Εύχομαι καλή επιτυχία στις εξετάσεις μας και να γίνουν πραγματικότητα όλα τα όνειρά μας! **Αριάδνη**

ΜΕΛΙΔΗ ΕΛΕΝΗ ΑΡΙΑΔΝΗ

ΜΙΣΟΥΡΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ-ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Μου είναι ιδιαίτερα δύσκολο να γράψω αυτό το κείμενο, επειδή αυτό το κείμενο σηματοδοτεί και το κλείσιμο ενός τεραστίου κεφαλαίου στη ζωή μου, το Λύκειο και κατ' επέκταση γενικότερα το σχολείο.

Οπότε αποφάσισα το κείμενο αυτό να είναι ουσιαστικά ένα αποχαιρετιστήριο γράμμα σε όλους και όλα. Θα μου λείψουν λοιπόν αυτά τα χρόνια. Θα μου λείψουν οι ύπνοι της καραντίνας, τα θρησκευτικά, το μάθημα γενικότερα, να παίζουμε βόλεϊ πολύ περισσότερα άτομα απ' ότι χωράνε σε ένα γήπεδο, το μπάσκετ αλλά και κάποιοι καθηγητές. Επίσης θα μου λείψουν οι εκδρομές, οι πολυήμερες κυρίως, τα κουτσομπολιά και οι κοπάνες που μας ξεκούραζαν, έσπαγαν τη ρουτίνα και μας αναπτέρωναν το ηθικό. Θα μου λείψουν επίσης οι τσακωμοί μας και οι στιγμές που ήμασταν ενωμένοι. Η νοσταλγία αυτή πηγάζει από το γεγονός ότι αυτή ήταν η ζωή μας τόσα χρόνια από το δημοτικό μέχρι σήμερα. Αυτοί είμαστε, που λέει και ένας γνωστός πολιτικός ηγέτης, ή ήμασταν τουλάχιστον εάν το διαβάσετε αυτό στο μέλλον.

Θα ήθελα να αποχαιρετίσω σίγουρα κάποιους συμμαθητές μου. Τον Ζαφ που δε νομίζω ότι υπάρχει περίπτωση να χαθούμε αλλά εάν συμβεί να ξέρεις ότι είσαι από τους πιο αστείους ανθρώπους που ξέρω. Τον Ζευγώλη, το Νίκο, τον Αργύρη, το Βάγκο και όλη την παρέα σας. Το Φώτη τον απόλυτο Καραδημοφάν, το Στέφανο και φυσικά τον

Μπαντέκα, τον καλλιτεχνικό επιμελητή της τάξης μου. Τον Ψεύτικο Μίμη, τον Ρομπερτς, τον Βοσκόπουλο, τον Jason, τον Τόπαξ και το Γιάννη που έπαιζαν μπάσκετ μαζί. Επίσης θα ήθελα να αποχαιρετίσω το Χριστόφορο με το σπίτι στη Δράμα, το φίλο του παππού του με τις νεροτσουλίθρες στην Προσωτσάνη, το Νίκο που θα γίνει τρομερός σκηνοθέτης, τον Μήρα το Ρόσο, τον Τσοτάκο που παρόλο που είναι λίγο οξύθυμος πιστεύω πως θα γίνει πολύ cool δικηγόρος, τον Γαλάνη παρόλα τα κακά του λόγια για τα anime και φυσικά όλη την υπόλοιπη ψυχοπαρέα. Ένα αντίο θα ήθελα επίσης να πω στον Τσαγιέρα Παναγιωτόπουλο, τον Καμιστάκη, τον αιώνιό μου εχθρό τον Ντόμπρο, τον λιγότερο από τον Μίμη γνώστη Βασίλη, τον πιανίστα Φόργουορντ και φυσικά τον Χαλκόπουλο.

Την Κάτια τη συνεργάτιδά μου, τη Μαρκέλα, τη Μαριτίνα, τη Μαρίνα που με είχε πει τσιλιβίθρα στο δημοτικό αλλά τη συγχωρώ, τη Μαγδαληνή Σαμοϊλή, τη Μιχχαέλα, τη Τζω που έχουμε ίδια μέρα γενέθλια, τη μια και μοναδική Αριάδνη, τη Μαρία που με είχε κεράσει ρακί και τη Κέλλυ την οδηγό. Ένα ξεχωριστό αντίο στο τρίο Αζούλα, Ντίνα, Κούλα για το μπλάνκο, τις σίχλες και τη φιλία σας. Ένα αντίο επίσης θέλω να πω στην Ιζαμπέλα, στην Κακάμπουρα, στην Αντωνία, στη Βασιλική, στο Κατερινάκι, την Ελευθερία, την Ελπίδαρα, τη Μελίνα με τον τρομερό της παππού, την Ευδοκία, την Κυριακή, την Αντουανέτα, την Εβίτα και την Ουρανία που πάντα νικάει το Μίμη στο όνομα, ζώο, φυτό.

Τέλος δε θα ήθελα να αποχαιρετήσω αλλά να ευχαριστήσω τους πιο κοντινούς μου φίλους από το δημοτικό και το γυμνάσιο που θεωρώ οικογένειά μου. Τον Μίμη, τον Μάριο, τον Παύλο και τον Νικόλα που τους θεωρώ αδέρφια μου και την Ίριδα, την κυριότερη μου φίλη από την πρώτη δημοτικού που θεωρώ αδερφή μου. **Διονύσης**

Το Λύκειο ήταν μια αξέχαστη εμπειρία για μένα, γεμάτη αναμνήσεις και εντυπώσεις που θα με συντροφεύουν για το υπόλοιπο της ζωής μου. Είναι συγκινητικό να σκέφτομαι το πόσο γρήγορα πέρασαν τα τρία αυτά χρόνια στο Λύκειο, αλλά από την άλλη αφού έκλεισε αυτό το κεφάλαιο της ζωής μου, ξεκινάει ένα επόμενο, μεγαλύτερο, η πραγματική ζωή. Αγάπησα αληθινά τους ανθρώπους που συνάντησα και τις στιγμές που περάσαμε μαζί, και εύχομαι να συνεχίσουμε όλοι μας να έχουμε παρόμοιες εμπειρίες στη συνέχεια της ζωής μας. Παράλληλα με αυτές τις αναμνήσεις, έχω και ελπίδες αλλά και ανησυχίες για το μέλλον. Ελπίζω να πετύχω στις σπουδές μου και να βρω τον τρόπο να συνεχίσω να αναπτύσσομαι σαν άνθρωπος, μαζί με τους ανθρώπους που έχω στο πλάι μου. Αυτό το λεύκωμα είναι μια σημαντική ανάμνηση για κάθε έναν από εμάς. Περιέχει τις φωτογραφίες των πιο αξέχαστων στιγμών μας, τις ευχές και τα σχόλια των φίλων μας. Μας υπενθυμίζει τους στόχους που θέλουμε να πετύχουμε στη ζωή μας και την αξία των ανθρώπων που έχουμε γνωρίσει. Με αυτό το λεύκωμα θα έχω πάντα μαζί μου μια αναφορά στις αγαπημένες μου στιγμές στο Λύκειο και στο πώς αυτές με έκαναν να βρω τον πραγματικό μου εαυτό. Εύχομαι σε όλους τους φίλους και συμμαθητές μου μια καλή σταδιοδρομία και μια μεγάλη, περιπετειώδη και ευχάριστη ζωή. **Νικόλας**

Ένα ταξίδι έφτασε στο τέλος του... Ακόμα μου φαίνεται αδιανόητο πως πέρασαν τόσα χρόνια!

Αρχικά θα ήθελα να αναφέρω πόσο ευγνώμων είμαι που γνώρισα τόσους ανθρώπους οι οποίοι μου χάρισαν αξέχαστες αναμνήσεις και έκαναν το σχολείο και την καθημερινότητα λίγο πιο ευχάριστη. Επίσης παρόλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε στην Α' Λυκείου με την καραντίνα και χάσαμε στιγμές με τους συμμαθητές μας, τα επόμενα δύο χρόνια ήταν αρκετά για να αναπληρωθούν. Αξέχαστες θα μου μείνουν φυσικά και οι πολυήμερες εκδρομές της Β' και Γ' Λυκείου. Γενικά το Λύκειο θα αποτελεί για πάντα μία όμορφη ανάμνηση από την οποία κρατάω τα καλά και τα άσχημα. Ειδικά η Γ' Λυκείου που είναι ένας συνεχής αγώνας δρόμου μας έμαθε αρκετά πράγματα. Μας έμαθε να πιστεύουμε στον εαυτό μας και να μην υποτιμάμε τις δυνατότητές μας, μας έμαθε να θέτουμε στόχους, προτεραιότητες, αλλά και να μην ξεχνάμε να διασκεδάζουμε. Επιπλέον θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές του Λυκείου και κυρίως αυτούς της κατεύθυνσης των οικονομικών διότι φάνηκαν ιδιαίτερα βοηθητικοί.

Τέλος θέλω να ευχηθώ σε όλους τους συμμαθητές μου να κάνουν πραγματικότητα τα όνειρα τους και να πετύχουν σε ό,τι διαλέξει ο καθένας να κάνει. **Μαρκέλλα**

ΜΟΙΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΠΑΓΟΥΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ - ΜΑΡΚΕΛΛΑ

ΜΠΑΝΤΕΚΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΚΤΩΡ

Τα χρόνια του Λυκείου πέρασαν γρήγορα, την πρώτη χρονιά την έφαγε ο κορονοϊός και η ασθένεια, παρόλα αυτά όμως ήταν 3 ευχάριστα έτη. Είμαι ευγνώμων για τα άτομα που γνώρισα, τις παρέες που έκανα και τις εμπειρίες που είχα. Είμαι σίγουρος πως στο μέλλον δεν θα νιώθω τίποτα παρά νοσταλγία για την εποχή αυτή. Οι καθηγητές του σχολείου και γενικότερα το περιβάλλον της τάξης ήταν πάντα πολύ θετικό, κάθε μέρα ήταν ξεχωριστή. **Έκτορας**

ΜΠΑΡΜΠΑΤΗ
ΕΛΕΝΗ

Από τα τελευταία τρία χρόνια του Λυκείου έχω έντονες αναμνήσεις, καθώς ήταν μία περίοδος κατά την οποία ανακάλυψα καινούργια πράγματα για τον εαυτό μου και παράλληλα ωρίμασα σαν άνθρωπος συνειδητοποιώντας τι πραγματικά μου αρέσει και τι θέλω να ακολουθήσω στο μέλλον.

Μία από τις ωραιότερες αναμνήσεις είναι η τριήμερη εκδρομή που πήγαμε στο Βόλο στην Β' Λυκείου, όπου κάναμε γνωριμίες με μαθητές από άλλα σχολεία. Επίσης, αξέχαστος ήταν και ο χορός που ρίξαμε μαζί με τους καθηγητές στην βραδινή έξοδο που είχαμε κάνει. Όμορφη ανάμνηση έχω και από έναν περίπατο που κάναμε κοντά στο σχολείο ο οποίος κατέληξε σε τουρνουά τένις μεταξύ των καθηγητών. Φέτος, ήταν μία δύσκολη και απαιτητική χρονιά για όλους μας με περιορισμένες δυνατότητες για εξωσχολικές δραστηριότητες. Το σχολείο με έχει βοηθήσει σε πολλά και οι γνώσεις που απέκτησα σίγουρα θα είναι χρήσιμες στο μέλλον. Επιπρόσθετα, με ώθησε στο να αποφασίσω να ασχοληθώ επαγγελματικά με το άθλημα της ιππασίας, το οποίο είναι κάτι που από πάντα αγαπούσα και με το οποίο πλέον ασχολούμαι σε επίπεδο πρωταθλητισμού.

Την εμπειρία μου στο Λύκειο θα την θυμάμαι ως μια ανάμνηση με πολλά διδάγματα για την ζωή. **Ελένη**

Οι αναμνήσεις είναι αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας και διαμορφώνουν το άτομο που γινόμαστε, με το σχολείο να είναι ένα από τα πιο σημαντικά μέρη όπου δημιουργούνται αναμνήσεις τις οποίες αγαπάμε για μια ζωή.

Οι αναμνήσεις των σχολικών ημερών είναι συχνά ένας συνδυασμός συναισθημάτων, εμπειριών και διδαγμάτων. Καθώς αναπολώ προηγούμενες σχολικές μου μέρες, δεν μπορώ παρά να χαμογελάσω και να νιώσω μια αίσθηση νοσταλγίας. Οι αναμνήσεις των σχολικών ημερών είναι γεμάτες με γέλια ή δάκρυα, ειδικά στην Γ' Λυκείου. Το σχολείο ήταν ένα μέρος όπου γνώρισα μερικούς από τους πιο στενούς μου φίλους.

Μαζί με τα συναισθήματα, το σχολείο ήταν ο χώρος όπου έμαθα μερικά από τα πιο πολύτιμα μαθήματα της ζωής μου. Εκεί κατάλαβα τη σημασία της σκληρής δουλειάς, της αφοσίωσης και της επιμονής. Κάτι έμαθα...

Καθώς ετοιμάζομαι να τελειώσω το σχολείο, νιώθω ένα μείγμα συναισθημάτων. Από τη μία, είμαι ενθουσιασμένη για το τι επιφυλάσσει το μέλλον και τις ευκαιρίες που υπάρχουν μπροστά μου. Από την άλλη, στεναχωριέμαι λίγο που αποχαιρετώ έναν τόπο που ήταν μέρος της ζωής μου τόσο καιρό. Οι αναμνήσεις των σχολικών ημερών θα είναι πάντα μαζί μου και είμαι ευγνώμων για τις εμπειρίες και τα μαθήματα που έχω αποκομίσει.

Το σχολείο, λοιπόν, είναι ένας χώρος όπου δημιουργούνται αναμνήσεις και τα συναισθήματα ξεχειλίζουν.

Καθώς ετοιμάζομαι να φύγω, γεμίζω με μια αίσθηση νοσταλγίας, ευγνωμοσύνης και ενθουσιασμού. Οι αναμνήσεις των σχολικών ημερών θα μείνουν μαζί μου για πάντα και πάντα θα τις αναπολώ με χαμόγελο. **Αζούλα**

ΜΠΟΥΜΠΟΝΑΡΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΜΥΛΩΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Ντάξει πάει κι αυτό... Έληξε το πιο μεγάλο κομμάτι της ζωής μας (μέχρι στιγμής). Εκεί που λέγαμε κάθε Κυριακή βράδυ πωπω ποιος ξυπνάει πάλι αύριο για σχολείο τώρα θα λέμε ποιος πάει τώρα σχολή. Εννοείται πως θα μου λείψει και τον πρώτο καιρό θα νιώθω ένα "κενό" αλλά θα έχω τις αναμνήσεις μαζί μου. Κυριολεκτικά σαν χθες ήρθα να δω το κτήριο νομίζοντας πια ότι έχω μεγαλώσει. Φυσικά ο καιρός πέρασε γρήγορα λόγω τον ατόμων που είχα δίπλα μου. Την Αζούλα την Αγγελική και την Τζω που γνώρισα στην Α' και Β' και παρόλα αυτά δεν αποτύχαμε στο να ενοχλήσουμε τους καθηγητές. Οι πρωινές κατάρτες που ρίχναμε κάθε πρωί με την Μαρία και την Ηρώ όσο περιμέναμε να ακούσουμε το κουδούνι για να μπούμε μέσα (αν ήταν εξαίρεση και δεν πηγαίναμε για καφέ και κουτσομπολιό το πρώτο 2ωρο). Η Μίχα που κάθε φορά που με έβλεπε θα με αγκάλιαζε λες και δεν ήμασταν κάθε μέρα μαζί. Αυτές είναι το 1/5, και αν, από τις εικόνες και αναμνήσεις που θα έχω. Δεν πρέπει να παραλείψω και το τραύμα που όλοι μας θα έχουμε από τα κλειδιά του κ.Ματζάκου που με το που ακούγονταν όλα τα κινητά εξαφανιζόταν και όλοι ξυπνάγαμε. Ανάμεικτα λοιπόν τα συναισθήματα για το κλείσιμο αυτού του κύκλου. Εύχομαι όλοι να βρουν το δρόμο τους, (ακόμη κι αν δεν συμπαθώ κάποιους) και να πω κι εγώ καλή ζωή και όχι καλό καλοκαίρι θα τα πούμε στον αγιασμό. **Κωνσταντίνα**

ΝΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ

Το Λύκειο τελείωσε και ξεκινάει μια καινούρια ζωή για όλους. Δεν μπορώ να πω πως θα μου λείψει ιδιαίτερα το σχολείο αλλά σίγουρα υπάρχουν κάποιες αναμνήσεις που δεν θα ξεχαστούν, όπως οι πολυήμερες εκδρομές, τα σκιπ για καφέ τα πρωινά, το τίτσου στα διαλείμματα, τα αμέτρητα γέλια στην τάξη όπου μας κοβόταν η αναπνοή και το άραγμα στα παγκάκια του προαυλίου με τα παιδιά ακόμα και αν είχε χτυπήσει το κουδούνι για μάθημα. Ακόμη και αν οι πανελλήνιες αποτελούν μια αρκετά ψυχοφθόρα διαδικασία, καταφέραμε όταν βρισκόμασταν να περνάμε τόσο ωραία που αποφορτιζόμασταν κατευθείαν από την καθημερινότητα. Είμαι ευγνώμων για κάποια άτομα που γνώρισα και ήρθα πιο κοντά, ειδικά στην Γ' Λυκείου και τους οφείλω για αρκετά πράγματα ένα μεγάλο ευχαριστώ. Ελπίζω όλοι να περάσουν ένα αξέχαστο καλοκαίρι και να ανταμειφθούν οι κόποι τους καθώς και να πραγματοποιήσουν τους στόχους και τα όνειρα τους! **Τζω**

Επ; Τι λέει;

Αυτό ήταν. Το τέλος του σχολείου. Είναι κάπως στενάχωρο... Πάντα άκουγα από τους μεγαλύτερους μου πως τους λείπουν τα μαθητικά τους χρόνια και κοροϊδευτικά σκεφτόμουν ότι εμένα δεν θα μου λείψουν ποτέ. Πάντα ανυπομονούσα να έρθει αυτή η μέρα που θα δώσω και το τελευταίο μάθημα και θα «απελευθερωθώ» από το σχολείο. Τώρα όμως που πλησιάζει αυτή η στιγμή καταλαβαίνω τι εννοούν. Είναι το τέλος μιας εποχής στην οποία όλοι μας ζήσαμε αξέχαστες στιγμές που θα μας ακολουθούν για όλη μας την ζωή. Ωστόσο έχω να πω πως τα τρία τελευταία χρόνια στο ΓΕΛ Φιλοθέης ήταν τα καλύτερα. Είναι ένα σχολείο που προσφέρει πολλά εφόδια στους μαθητές του. Ένα σχολείο που αποτέλεσε τον καλύτερο σταθμό σε αυτά τα 12 μαθητικά μου χρόνια. Τόσες όμορφες και ανεπανάληπτες στιγμές μέσα σε αυτούς τους τοίχους που θα μου μείνουν για πάντα αξέχαστες. Όμως τίποτα δεν θα ήταν το ίδιο χωρίς τους συμμαθητές μου. Είσαστε όλοι υπέροχοι και σας οφείλω ένα τεράστιο ευχαριστώ, γιατί χωρίς εσάς το σχολείο θα ήταν μια καθημερινότητα χωρίς νόημα. Ωστόσο θέλω να πω ένα ακόμα μεγαλύτερο ευχαριστώ σε αυτούς του δέκα, που μου χάρισαν με τις βλακείες τους τρία μοναδικά χρόνια. Τόσο γέλιο μέσα στην τάξη αλλά και έξω από αυτή, τόσες μοναδικές εκδρομές και φυσικά τόσο πρωινόι καφέδες που θα μου μείνουν όλα αξέχαστα. Ίσως αυτοί οι καφέδες μου λείψουν λίγο παραπάνω...

Τέλος πάντων, θέλω να ευχηθώ σε όλους τους συμμαθητές μου τα καλύτερα, υγεία, καλή σταδιοδρομία και να κάνουν όλα τους τα όνειρα πραγματικότητα. Ήσασταν όλοι φοβεροί και κάνετε τα χρόνια μου στο σχολείο υπέροχα, μοναδικά και αξέχαστα. **Παναγιώτης**

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΑΝΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

Και κάπως έτσι, ολοκληρώνεται ένα μεγάλο ταξίδι. Δεν ξέρω τι θα μου λείψει περισσότερο. Σίγουρα όχι τα πρωινά ξυπνήματα πάντως. Αν και η Α΄ Λυκείου εν μέσω της καραντίνας έγινε διαδικτυακά, οι υπόλοιπες δυο χρονιές ήταν γεμάτες με ξεχωριστές αναμνήσεις. Η τριήμερη στο Βόλο, η πενταήμερη στα Γιάννενα, η καλοκαιρινή εκδρομή στη Γαλλία σίγουρα θα μείνουν αξέχαστες. Μπορεί να υπήρχε έντονο άγχος και δύσκολες στιγμές, παρόλα αυτά ειδικά η τελευταία χρονιά ήταν αξιοσημείωτη. Αν και το τμήμα της υγείας ήταν πέρα δώθε στη βιβλιοθήκη, όλοι μας περάσαμε τέλεια και σας αποχαιρετούμε με χαμόγελα. Αυτό που θα μου μείνει σίγουρα αξέχαστο ήταν η τριάδα φωτιά στις ώρες της κατεύθυνσης, κύριος Μείντάνης, κύριος Κόρακας και κύριος Μπασμπαλέρης και σίγουρα τα 11 παιδιά της υγείας. Γνώρισα πολλές και διαφορετικές προσωπικότητες αυτά τα τρία χρόνια, έκανα νέες φίλιες, έχασα παλιές, και έμαθα πολύτιμα μαθήματα που θα με συνοδεύουν στην υπόλοιπη ζωή μου.

Εύχομαι σε όλους και στον καθένα ξεχωριστά, να ακολουθήσει τα όνειρά του και να πετύχει τους στόχους του, ανεξαρτήτως αποτελεσμάτων στις πανελλήνιες. Τέλος, θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους στάθηκαν δίπλα μου τόσα χρόνια και αποκτήσαμε αμέτρητες και αξέχαστες αναμνήσεις μαζί. **Ράνια**

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΦΙΑ

Άλλος ένας κύκλος της ζωής μας φτάνει στο τέλος του. Δυο γεμάτα χρόνια για εμένα που θα μου κρατούν συντροφιά για αρκετά χρόνια ακόμα! Τόσες πολλές αναμνήσεις... Πρωινές κοπάνες, απουσίες χωρίς λόγο και αλλά πολλά. Πως γίνεται να πέρασε τόσο γρήγορα ο καιρός! Σαν χτες θυμάμαι τη στιγμή που πρωτοπέρασα την πόρτα του σχολείου. Οφείλω να ομολογήσω πως δεν ήταν και τόσο τραγικό τελικά.

Όσον αφορά τους συμμαθητές μου μπορεί να μην είχα με όλους εσάς πολύ στενή επαφή, όμως να ξέρετε πως σας εκτιμώ. Κάθε ένας από εσάς έχει ένα μοναδικό χάρισμα αλλά και χαρακτήρα. Μια ειδική αφιέρωση στα παιδιά που με έκαναν να γελάω και ήταν δίπλα ακόμα και όταν τους εκνεύριζα Αλεξάνδρα, Λίνα, Τόλη, Βασίλη, Νίκο, Δημήτρη, Κέλλυ... Σας ευχαριστώ για όλες εκείνες τις αστείες στιγμές που βοηθούσαν να περάσει ομαλότερα το σχολικό ωράριο.

Όσο για τους καθηγητές δεν ξέρω πως μας άντεχαν ειδικά η κυρία Ζωγραφάκη που της είχαμε κάνει το βίο αβίωτο με τις πλάκες μας. Παρόλα αυτά όμως θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους σας που νοιαζόσασταν για εμάς και μας βοηθήσατε στην εξέλιξή μας.

Συμμαθητάκια μου.. Σας αγαπώ όλους και σας εύχομαι να πετύχετε ότι και αν κάνετε στη ζωή σας να είστε πάντα χαρούμενοι και να έχετε γύρω σας ανθρώπους που σας αγαπούν Εις το επανιδείν!!! Xxx **Σοφία**

